

SATU KAJIAN EKSPLORASI KE ATAS TIGA
PERTUBUHAN HINDU DI MALAYSIA

OLEH:

MANIMARAN A/L PALANIAPPEN

NO.MATRIK: 048437

Projek Penyelidikan
Bagi memenuhi Sebahagian Daripada
Syarat-syarat Untuk Ijazah
Sarjana Muda Sastera

Jabatan Antropologi dan Sosiologi
Universiti Malaya
Kuala Lumpur

Sesi 1987/88

SINOPSIS

Penulis telah memuatkan kajian ini dalam enam bab. Bab Pertama akan membicarakan tujuan kajian, metodologi yang digunakan serta masalah-masalah yang dihadapi semasa kajian ini dilakukan.

Bab Kedua, seterusnya, akan memberikan satu gambaran sepintas lalu mengenai sejarah kedatangan orang-orang India ke Malaysia serta amalan-amalan Hinduisme yang mereka anuti.

Bab Ketiga pula adalah bagi membincangkan secara mendalam dari hal Pertubuhan Saiva Siddhanta Church. Pengkaji menggunakan Bab Keempat pula bagi membincangkan Pertubuhan HinduDharma Mamandram di mana semua ciri-ciri penting pertubuhan ini dibincangkan.

Bab kelima pula diperuntukkan bagi meneliti penubuhan, objektif serta perkembangan Pertubuhan Kesedaran Krishna Sedunia (di Malaysia).

Bab terakhir, iaitu Bab Keenam adalah berbentuk perbandingan dan kesimpulan. Pengkaji

melakukan satu analisa perbandingan mengenai ketiga-tiga pertubuhan yang dibincangkan dalam bab-bab tersebut dan buat satu kesimpulan.

BAB I: PENDAHULUAN	1 - 3
1.1 Tujuan Tajuk	1
1.2 Keperluan Penyelidikan	3
1.3 Masalah Tajuk	4
BAB II: DRUNG-DRUNG HINDU DI MALAYSIA - SAMA MELAKONG	4 - 18
2.1 Latarbelakang Drung-Drung Hindu di Malaysia	6
2.2 Agama Hindu yang diwakili oleh Masyarakat India di Malaysia	7
2.3 Institusi-institusi agama	12
2.4 Kesimpulan	17
BAB III: PERTUBUHAN SAIVA SIDDHANTA CHURCH (SSC)	19 - 42
3.1 Pengenalalan Latarbelakang Saiva Siddhanta Church	19
3.2 Sejarah Pertubuhan SSC di Malaysia	28
3.3 Objektif dan Pentadbiran	25
3.4 Keahlian	31
3.5 Kewangan	31
3.6 Church Missions	34
3.7 Aktiviti-aktiviti Utama	34
3.8 Kesimpulan	42
BAB IV: MALAYSIA HINDU DHARMA PERWANGSA (HDP)	43 - 46
4.1 Sejarah Pertubuhan	43
4.2 Saas-saas yang membahagikan HDP ditubuhkan	45
4.3 Prinsip, Matlamat dan Objektif Utama HDP	46
4.4 Seni, Budaya dan Pameritan	46

KANDUNGAN

	<u>Halaman</u>
Dedikasi	i
Penghargaan	ii
Sinopsis	iv
BAB I: <u>PENDAHULUAN</u>	1 - 5
1.1 Tujuan Kajian	1
1.2 Kaedah Penyelidikan	3
1.3 Masalah Kajian	4
BAB II: <u>ORANG-ORANG INDIA DI MALAYSIA - LATARBELAKANG</u> <u>DAN AMALAN KEPERCAYAAN HINDU</u>	6 - 18
2.1 Latarbelakang Orang-orang India di Malaysia	6
2.2 Agama Hindu yang diamalkan oleh Masyarakat India di Malaysia	9
2.3 Institusi-institusi agama	12
2.4 Kesimpulan	17
BAB III: <u>PERTUBUHAN SAIVA SIDDHANTA CHURCH (SSC)</u>	19 - 42
3.1 Pengenalan Latarbelakang Saiva Siddhanta Church	19
3.2 Sejarah Penubuhan SSC di Malaysia	20
3.3 Objektif dan Pentadbiran	25
3.4 Keahlian	31
3.5 Kewangan	31
3.6 Church Missions	34
3.7 Aktiviti-aktiviti Utama	34
3.8 Kesimpulan	42
BAB IV: <u>MALAYSIA HINDUDHARMA MAMANDRAM (HDM)</u>	43 - 66
4.1 Sejarah Penubuhan	43
4.2 Asas-asas yang membolehkan HDM ditubuhkan	45
4.3 Prinsip, Matlamat dan Objektif utama HDM	46
4.4 Seni, Budaya dan Penerbitan	46

4.5	Yatra (Lawatan Suci) ke India	58
4.6	Keahlian, Kewangan dan Pentadbiran	61
4.7	Falsafah dan Buku-buku suci yang digunakan	46
4.8	Kesimpulan	66
BAB V:	<u>PERTUBUHAN KESEDARAN KRISNA SEDUNIA (ISKCON)</u>	67-79
5.1	Latarbelakang Sejarah	67
5.2.	Sejarah Penubuhan ISKCON di Malaysia	68
5.3	Objektif-objektif Utama	69
5.4	Pengurusan dan Aktiviti-aktiviti Serta Perayaan-perayaan utama	72
5.5	Keahlian	77
BAB VI:	<u>PERBANDINGAN DAN KESIMPULAN</u>	80 - 90
6.1	Perbandingan	80
6.2	Kesimpulan	87
LAMPIRAN-LAMPIRAN		91 - 107
BIBLIOGRAFI		108 - 109

BAB I

PENDAHULUAN

1.1 Tujuan Kajian

"Sejak kebelakangan ini kita dapati masyarakat kita lebih menyedari tentang agama mereka di mana penganut agama Hinduisme juga tidak ketinggalan. Bila seseorang mula menunjukkan minat terhadap agamanya, maka wajarlah ia mencari pengetahuan agama tentangnya. Akan tetapi seorang penganut Hindu hadapi masalah bila ia mencari punca-punca yang boleh memberikannya pengetahuan yang dicari."¹

Petikan di atas menunjukkan terdapatnya masalah yang merunsingkan penganut agama Hindu di Malaysia. Apakah masalah-masalah tersebut?

Pengkaji cuba mendapatkan keterangan daripada ramai mahasiswa/mahasiswi dan juga para bijak pandai agama. Beliau mendapati satu pendapat yang hampir mutlak (total) diberi iaitu, "Pertubuhan-pertubuhan agama kita tidak berfungsi dengan betul dan berkesan". Maka pengkaji mengambil keputusan untuk mengkaji beberapa pertubuhan agama untuk

¹. Profesor Madya Dr. K. Thilagawathy, Kata-kata aluan dalam Perintis Hinduisme, Persatuan Hindu, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 1986.

dikaji akan sejarah penubuhan, objektif, aktiviti dan pencapaian mereka.

Pengkaji memilih tiga pertubuhan - iaitu Hindu Dharma Mamandram, Saiva Siddhanta Church dan Pertubuhan Kesedaran Krsna, atas beberapa sebab. Daripada tiga pertubuhan ini Hindu Dharma Mamandram didapati satu badan yang liberal iaitu tiada menumpukan aktivitinya pada mana-mana satu mazhab, Saiva Siddhanta Church pula mempelopori mazhab Saivism dan Pertubuhan Kesedaran Krsna pula menyebarkan ideologi mazhab Vaisnavism. Dengan itu pengkaji berharap dapat meneliti dengan terperinci akan cara ketiga-tiga pertubuhan ini berfungsi.

Di samping itu pengkaji juga mempunyai satu tujuan lain, iaitu menganalisa sejauh manakah pertubuhan-pertubuhan ini dapat mempengaruhi penganut-penganut agama Hindu. Pengkaji juga mahu memastikan kebenaran satu pendapat umum di kalangan penganut Hindu iaitu, semakin banyak pertubuhan Hindu ditubuhkan semakin banyaklah perpecahan di kalangan penganut Hinduisma.

1.2 Kaedah Penyelidikan

Pengkaji telah menemubual dengan dua orang terpenting dari ketiga-tiga pertubuhan untuk mendapatkan data-data yang 'up-to-date'. Mereka ini ditemubual sekurang-kurangnya dua kali. Demi memastikan akan 'validity' dan 'reliability' data-data yang diperolehi, pengkaji telah bertemubual secara informal dengan beberapa orang awam dan ahli-ahli pertubuhan. Mereka ini dipilih secara 'accidental sampling'.

Pengkaji juga menjalankan pengajian terhadap risalah-risalah, makalah-makalah, buku-buku dan Laporan-laporan Tahunan. Data-data sekunder ini menolong pengkaji dalam memperolehi gambaran tentang pencapaian pertubuhan-pertubuhan ini.

Akhir sekali, pengkaji juga telah menjalankan kerja lapangan (field work) di Ladang Pelam, Kulim, Kedah - selama satu bulan. Kaedah 'participant observation' telah diaplikasikan dalam melakukan kajian ini. Kajian ini telah banyak membantu pengkaji dalam menganalisa sambutan masyarakat

Hindu, terutamanya di kawasan ladang terhadap pertubuhan-pertubuhan ini.

1.3 Masalah Kajian

Masalah pokok yang dihadapi oleh pengkaji ialah tidak adanya sebarang kajian awal yang berkaitan dengan bidang kajian ini. Rujukan-rujukan perpustakaan yang ada sedikit kaitanpun amat kurang. Maka kajian yang dilakukan sering sahaja tergendala. Ini ditokok-tambah pula dengan masalah kesukaran untuk bertemu dengan 'key informant' dalam satu-satu pertubuhan. Temubual yang dijalankan seringkali dibatalkan di minit-minit terakhir. Ini menyebabkan pengkaji terpaksa mengambil masa yang panjang untuk menyiapkan kajian ini.

Selain daripada itu, pengkaji menghadapi satu lagi masalah iaitu kesemua 'key respondent' yang dikaji tidak pernah memberikan data-data tentang kegagalan atau kelemahan-kelemahan yang terdapt dalam pertubuhan mereka. Maka pengkaji menghadapi kesulitan dalam mengetahui 'udang yang ada di

sebalik batu'. Masalah ini diatasi dengan meneliti perkembangan dan identiti yang dilebelkan pada pertubuhan-pertubuhan ini oleh orang awam (Hindu) yang ditemubual.

Walau bagaimanapun perlu dinyatakan bahawa setiap 'key respondent' yang dikaji telah memberi kerjasama dan layanan yang amat baik kepada pengkaji, sepanjang tempuh kajian ini dilakukan.

1. 1970. Population and Housing Census of Malaysia, Statistical Department, Kuala Lumpur, 1970, v. 2, 27.

2. R. B. P. Pillay, Patterns of Hindu Religious Beliefs and Practices among The People of Tamil Origin in West Malaysia, Fesis B. H., Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 1975.

BAB II

MASYARAKAT INDIA DI MALAYSIA - LATARBELAKANG DAN

AMALAN-AMALAN KEPERCAYAAN HINDU

2.1 Latarbelakang Masyarakat India di Malaysia

Orang-orang India berserta dengan orang-orang Pakistan dan Ceylonis merupakan kumpulan etnik yang ketiga terbesar, iaitu lebih 10.6% dari jumlah penduduk² (kini ia dianggarkan 14 peratus). Dalam jumlah ini orang-orang Tamil merupakan majoriti dengan diikuti oleh Telugus, Malayalis, Punjabis, Gujeratis, Pakistanis dan Ceylonis. Kebanyakan orang-orang India ini menetap di Malaysia Barat dengan jumlah yang besar di Selangor dan Perak. Walaupun tidak dapat dipastikan, dapat dinyatakan bahawa 80% daripada orang-orang India ini adalah orang-orang Tamil yang beragama Hindu³.

². 1970 Population and Housing Census of Malaysia, (Statistics Department, Kuala Lumpur, 1975), m.s.27.

³. R.Rajoo, Patterns of Hindu Religious Beliefs and Practices among The People of Tamil Origin in West Malaysia, Tesis M.A., Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 1975.

Sejarah Kedatangan

Walaupun dikatakan bahawa kedatangan orang-orang India ke Tanah Melayu sudah bermula beratus-ratus tahun dahulu tetapi penghijrahan yang besar-besaran berlaku pada permulaan abad ke-20 hingga 1957. Kedatangan orang-orang India Selatan ke Malaysia menjadi pesat apabila British memperolehi Pulau Pinang pada 1786^a. Orang-orang Tamil Nadu dibawa ke Tanah Melayu untuk berkerja di ladang-ladang kopi, tebu, kelapa dan akhirnya getah, di ladang-ladang kepunyaan orang-orang Eropah. Mereka di bawa ke Tanah Melayu melalui dua sistem iaitu sistem 'indenture' (1823 - 1916) dan sistem 'kangany' (1916 - 1983)^b iaitu satu sistem yang dilakukan di bawah pengawasan 'kangany' (juga dikenali sebagai 'Tandil' di hari kemudian).

Orang-orang India ini bekerja sebagai pekerja di Jabatan Kerjaraya, munisipal dan buruh^c.

-
- ^a. K.S. Sandhu, *Indians in Malaya; Some aspect of Immigration and Sittlement*, London Cambridge University Press, 1969, m.s.56.
- ^b. Arasaratnam Sinnappan, *Indians in Malaysia - Singapore*, 1970, m.s.22.
- ^c. *Ibid.*, m.s.15

Selepas 1900 ada juga di antara mereka menjadi pekerja sivil dan profesional dan mula menetap di bandar⁷. Sementara itu jumlah yang paling besar masih menetap di ladang-ladang.

Cara hidup mereka juga dikatakan tidak banyak berubah dari yang terdapat di Tamil Nadu iaitu yang berasaskan kasta dan 'caste taboos'. Mengikut S. Arasaratnam:

"He (the Tamil immigrant) takes his own world with him and sets it down in his new surroundings."⁸.

Orang-orang Tamil di Tanah Melayu juga dapat menyesuaikan diri mereka dengan mudah kerana mendapat peluang untuk mengamalkan kepercayaan agama mereka dengan mudah serta mendirikan institusi-institusi agama mereka. Tambah lagi Encik Arasaratnam:

"The Indian labourer would not have felt at home in Malaya if he had not successfully fromplanted religious

⁷. Ibid., m.s.34.

⁸. S. Arasaratnam, Op.cit., m.s.66.

institutions that enabled him to practice and profess the beliefs he had brought with him."⁷

2.2 Agama Hindu Yang Diamalkan Oleh Orang-orang India di Malaysia

Di Malaysia, dikatakan bahawa agama Hindu diamalkan dalam dua bentuk iaitu 'Great Tradition'¹⁰ dan 'Little Tradition'.

Great Tradition ialah yang didokong oleh ahli-ahli falsafah, theologi dan orang-orang yang berpendidikan dan Little Tradition pula adalah pegangan orang-orang yang kurang mahir dengan tidak banyak perubahan dan perkembangan mengikut zaman.

Great Tradition

Ini juga dikenali sebagai 'Sanskritic Hinduism'¹¹. Ini dikatakan terdapat dalam hasil-

⁷. S. Arasaratnam, Op.cit, m.s.66.

¹⁰. Robert Redfield, Peasant Society and Culture, m.s.70.

¹¹. _____, The Social Organization of Tradition, dalam Far Eastern Quarterly, Vol.15, (1955), m.s.13-22.

hasil teks Sanskrit seperti Vedas, upanishads dan puranas. Dalam ini juga termasuk Ramayana dan Mahabarata yang dipanggil itihasas. Tradisi Agung ini selalunya menjadi ikutan orang Hindu yang berpelajaran dan Hindu ortodoks. Mereka ini juga dikenali sebagai 'Brahminical Hindus'. Amalan ini mempunyai,

"a fixed pantheon and fixed body of calendrical ritual performed by Brahminical priests. Further, Sanskritic Hinduism is also characterised by such practices as vegetarianism and teetotalism."¹².

Orang-orang Hindu yang amalkan tradisi ini juga dikatakan mempunyai tujuan-tujuan yang lebih universal seperti mendoakan keamanan sejagat dan mencapai moksha (salvation).

Little Tradition

Little Tradition ini juga dikenali sebagai 'Non - Sanskritic' ataupun 'Village Hinduism' yang tidak mempunyai hasil-hasil tulisan keagamaan yang 'sophisticated'. Ia merupakan satu tradisi rakyat

¹². M.N. Srinivas, Religion and Society among the Coorge, 1956.

yang disampaikan secara lisan di kalangan masyarakat desa. Tradisi ini dikatakan berkembang secara 'Karnaparamparai'¹³. Tradisi ini didapati diamalkan di ladang-ladang tanpa 'a fixed body of rituals'. Upacara sembahyang hanya dilakukan oleh non-Brahmins yang dipanggil pantarams atau 'pucaris'¹⁴. Mereka menjalankan penyembahan untuk Grama Devata atau Deva Kampung, dan mengharapkan hasil berbentuk 'personal interest'. Mereka juga melakukan pengorbanan nyawa (ayam, kambing) dalam amalan ini. Lantaran daripada amalan-amalan ini ada pengkaji yang menggunakan istilah 'crude animism' kepada tradisi ini. Mereka juga mengatakannya sebagai ugama bagi orang-orang Dravidian¹⁵.

Perbezaan yang nyata dalam amalan agama Hindu di antara dua tradisi ini dapat dilihat dari segi dewa-dewa yang mereka puja. Ortodoks Hindu menyembah (mengikuti) pada dua mazhab Hinduism yang

¹³. Karnaparamparai ialah merujuk kepada satu sistem penyampaian mesej secara lisan turun-temurun. (sumber: Hasil perbualan dengan mendiang Dr. R. Dhandayutham, bekas pensyarah Jabatan Pengajian India).

¹⁴. Henry Whitehead, Village Gods of South India, Sumit Publications, Delhi 110052, 1976, m.s.11.

¹⁵. Ibid., m.s.12.

utama iaitu Saivism dan Vainavism – iaitu pada Dewa Siva dan Vishnu. Tetapi masyarakat desa pula menyembah pada Dewi Mariamman, Kaliamman, Muneeswaran dan Mathuraiveeran yang dianggap 'demigods'.

2.3 Institusi-institusi agama

Sementara sebilangan besar penganut Hindu di Malaysia (kebanyakannya 'Tamil – Speaking Hindus') menjadikan kuil sebagai tempat mempraktikkan kepercayaan agama, penganut Hindu yang ortodoks pula (termasuk juga yang terpelajar) cuba bertumpu pada pembelajaran dan penyebaran sistem falsafah Hindu seperti Vedas, Upanishads, Bhagavat Gita dan juga puranas serta itihasas¹⁴.

Kuala Lumpur, ibu negara Malaysia yang menjadi tempat tumpuan sebilangan besar Hindu ortodoks dan Hindu Kelas menengah yang terpelajar telah menjadi punca penyebaran agama Hindu dan menjalankan aktiviti-aktiviti yang berkaitan dengannya. Hal

¹⁴. Dr. R.Rajoo, Op.cit., m.s.261. Lihat juga Perintis Hinduisme, Terbitan Persatuan Hindu University Malaya, 1987, m.s.30-45.

ini juga berlaku di kawasan-kawasan lain tetapi dalam skala yang kecil.

Dalam tradisi 'Scriptural' didapati terdapat dua kumpulan agama iaitu yang mengikut 'Sanskritic Vedanta Religion' dan yang mengikut 'Tamil Siddhanta Tradition'¹⁷. Pada umumnya Brahmins dan orang-orang yang berpendidikan Inggeris menerima yang pertama dan orang-orang Tamil mengikuti yang kedua. Ada juga yang menerima kedua-dua tradisi ini lalu mengambil jalan tengah.

Banyak pertubuhan agama telah muncul dalam masa lima puluh tahun yang lalu, berdasarkan dua tradisi ini di Malaysia. Pertubuhan-pertubuhan ini cuba mengkaji, mengamal dan menyampaikan ideologi

¹⁷. "Vedanta, which means 'the end or final of vedas' is based on two works of upanisads which form the concluding portions of the Vedas, while Siddhanta is based on Tamil Saivism. The chief works of the Siddhantic Tradition are the twenty-eight Saiva Agamas, The hymns of the Sivite Saints and philosophical works of the later thinkers in South India. The main difference between the two is that while Vedantha emphasises the non-dualistic aspect of The Supreme Being (Brahman), Siddhanta takes an opposite view that is, it takes Siva as the supreme reality and that self (Jivan) is of the same essence as Siva but not identical therewith." (Lihat T.M.P. Mahadevan, *Outlines of Hinduism*, m.s. 140-170).

dua tradisi ini kepada orang-orang Hindu di Malayasia.

Beberapa Pertubuhan Agama Yang Penting

'Divine life society' (pertubuhan Cara hidup keTuhanan), terletak di Batu Caves, Kuala Lumpur. Kini ianya dipimpin oleh Swami Jeevanmuktanantaji, selepas Swami Pranavananta Saraswathy meninggal dunia. Pertubuhan ini yang diasaskan oleh Swami Sivananda, kini mempunyai sekurang-kurangnya 12 cawangan di seluruh Malaysia.

Walaupun pertubuhan ini berfungsi berdasarkan falsafah Vedanta tetapi Swamiji mengambil bahagian dalam semua aktiviti agama Hindu. Mereka mengadakan temubual, antar - yoga, kelas-kelas agama, seminar dan seumpamanya bagi menyebarkan Hinduism.

Vivekananda Asram pula ditubuhkan pada tahun 1904 di Kuala Lumpur dan Ramakrishna Mission ditubuhkan pada 1936, di Pulau Pinang. Dua pertubuhan ini mengambil inisiatif untuk menjaga

kebajikan orang-orang miskin dengan cara mengendalikan sekolah, rumah anak yatim secara percuma. Di samping itu mereka juga menumpukan perhatian dalam penyebaran agama Hindu dari 'Great Tradition'. Mereka tumpukan perhatian pada ajaran-ajaran Bhagavat Gita, falsafah Vedanta, yoga dan meditasi. Mereka juga kerap menjemput para cendekiawan agama dari India untuk memberi ceramah. Satu lagi organisasi yang juga mengikuti falsafah Vedanta ialah Geeta Ashram, di Kuala Lumpur.

Terdapat juga beberapa pertubuhan yang ujud berdasarkan mazhab Saivism, mengikut tradisi Tamil. Dua organisasi yang terpenting ialah Arul Nerit-Tiruk-Kuttam yang ditubuhkan pada 1954 dan Tava Neri Mandram, ditubuhkan pada 1962. Kedua-dua pertubuhan ini sebenarnya disyorkan oleh dua orang 'Spiritual - head' yang termasyur dari India Selatan iaitu Kunrakkudi Adikal dan Trumuruga Kirupananta Variyar¹⁸. Kedua-dua pertubuhan ini sebenarnya ditubuhkan oleh anak murid mendiang Caivap periyar¹⁹ Ramanatha Chettiar yang merupakan seorang pakar dalam falsafah Siddhanta.

¹⁸. Dr. R. Rajoo, *Op.cit.*, m.s.266.

¹⁹. Caivap Periyar, 'Saivite scholar'.

Mereka pada awal penubuhannya menganjurkan perjumpaan di rumah-rumah ahli untuk menyebarkan Saivism. Kemudian mereka menubuhkan kelas-kelas agama yang akhirnya menarik minat ramai penganut mazhab Saivism di seluruh Malaysia.

Pada tahun 1965, Malaysia Hindu Sanggam ditubuhkan. Tujuan utamanya ialah, "to bring the various Hindu religious organizations and temples under one body and to unify and systematize Hindu practices among Hindu adhevents"²⁰.

Pencapaian terbesar Hindu Sanggam ialah berjaya mengorganisasikan kelas-kelas agama kepada guru-guru sekolah (khasnya dari sekolah Tamil), wakil-wakil kuil dan kepada yang berminat. Kelas-kelas ini biasanya diadakan di Sivananta Aranam di Batu Caves, melalui program 'Youth-camp' ataupun di ibu pejabatnya di Brickfields. Orang-orang yang berjaya mengikuti kelas-kelas ini akan membuka kelas-kelas agama di tempat masing-masing. Mereka

²⁰. Dr. R. Rajoo, Op.cit., m.s.268.

juga berusaha mencegah aktiviti 'anti-Hindu' di kalangan orang-orang Hindu²¹.

Secara mudah dapat dimengertikan bahawa mereka yang menghadiri kelas-kelas ini terlibat dalam satu aktiviti agama yang boleh ditafsirkan sebagai 'conversion of lower Hinduism into higher Hinduism'.²²

2.4 Kesimpulan

Di samping beberapa pertubuhan yang dinyatakan tadi, masih terdapat banyak lagi pertubuhan seperti - Tiruyambangam Group, Sutta Samajam, Temple Of Fine Arts, Malayan Saiva Siddhanta Sanggam, Hindu Dharma Mamandram, Saiva Siddhanta Church, ISKCON (Pertubuhan Kesedaran Krisna Sedunia), Brahmin Association, Rutra Dewi Samaj, Saiva Siddhanta Mandram dan lain-lain lagi. Semua pertubuhan ini menjalankan aktiviti mereka mengikut kemampuan masing-masing.

²¹. Kritikan ini ditujukan pada tindakan menyiksa diri, meranduk api dan mempercayai kuasa semangat yang bertentangan dengan Hinduism.

²². Dr. R.Rajoo, Op.cit., m.s.269.

Di samping pertubuhan-pertubuhan begini, beberapa kuil yang besar dan kaya seperti Kuil Maha Mariamman sendiri berfungsi sebagai satu institusi penyebaran kesedaran tentang agama Hindu.

Satu implikasi yang nyata dari aktiviti pertubuhan-pertubuhan begini inilah timbulnya kesedaran agama yang lebih berorientasikan falsafah, aktiviti-aktiviti bukan bersifat Hindu yang semakin kurang serta wujudkan satu suasana keagamaan yang lebih 'selesa' (iaitu amalan-amalan yang bermakna).

BAB III

PERTUBUHAN SAIVA SIDDANTA CHURCH (SSC)

3.1 Pengenalan latarbelakang Saiva Siddhanta Church

Saiva Siddhanta Church (Kemudian akan hanya disebutkan sebagai SSC) telah ditubuhkan pada tahun 1957 oleh His Holiness, Gurudeva, Sivaya Subramuniyaswami. Ianya ditubuhkan sebagai perutusan untuk memelihara, menjaga dan mengembangkan mazhab Saivism²³ di seluruh dunia. SSC mengikut tradisi India Selatan sepertimana yang dinyatakan dalam veda, Saiva Agamas dan nyanyian-nyanyian suci atau 'Thirumuraigal' oleh alim ulama Tamil dari mazhab Saivism. Warisan kerohanian SSC berakar pada Siva Yogaswami Guru Paramparai, di Jafna, Sri Lanka. Guru Siva Yogaswami memberi kuasa kepada Gurudeva Sivaya Subramuniyaswami pada bulan Mei, 1949 - semasa Gurudeva berusia 22 tahun untuk kembali ke Amerika dan menyempurnakan perutusan menyebarkan mazhab Saivism di Barat. Ibu pejabat SSC terletak di Hawaii.

²³. Juga dikenali sebagai Caivam di kalangan orang Tamil.

3.2 Sejarah Penubuhan SSC di Malaysia

Encik Thiruvassagam²⁴, seorang penganut agama Hindu mazhab Saivism tertarik hati dengan ajaran Gurudeva, dari Hawaii. Lantarannya beliau menubuhkan cawangan SSC di Malaysia pada 1976. Walau bagaimanapun pertubuhan tidak dikenali sebagai SSC tetapi sebagai Saiva Siddhanta Mandram.

Pada tahun 1980, pengasas SSC Sivaya Subramuniyaswami melawat ke Malaysia, beliau meminta agar nama 'Mandram' itu ditukarkan kepada Church. Ini adalah bagi tujuan menyelenggarakan aktiviti-aktiviti pertubuhan dan wujudkan satu 'uniformity'. Selain daripada itu ia juga bertujuan mengelakkan sebarang kekeliruan yang bakal timbul. Tetapi Encik Thiruvassagam tidak setuju dengan cadangan tersebut.

Beliau kini bergiat dalam Saiva Siddhanta Mandram yang berpusat di Brickfields, Kuala Lumpur.

Sebab-sebab Pertentangan

- i. Perkataan 'Church': mereka yang menentang penubuhan nama tersebut mengatakan bahawa tidak perlu menggunakan perkataan 'church' kerana ianya berbunyi 'kristian'. Walaupun mereka diberi penjelasan tentang apakah maksud sebenar 'church' iaitu:

"Infact, any religious organization which conducts regular daily or weekly workshop services for its congregation is considered a church."

(petikan dari risalah SSC, The Hindu Church).

Tetapi hal ini tidak diterima oleh mereka.

- ii. Terdapat perbezaan pendapat dalam ideologi atau falsafah Saivism: SSC adalah pertubuhan yang mendokong doktrin (ideologi):

- a) Monoistic Theism of Saiva Siddhanta, dan
- b) Hindu Solidarity.

Saivism itu 'Monoistic' di mana ia percaya pada satu Realiti dan pada 'advaitic' atau identiti 'non-dual' di antara manusia dan kebenaran yang dapat direalisasikan melalui

meditasi dan Sadhana. Saivism juga adalah Theistic (Tauhid) dalam kepercayaan pada Tuhan sebagai 'personal Lord', sentiasa ujud dalam dunia ini dan ia percaya pada dewa-dewa atau Mahadevas - suatu kepercayaan yang membangkitkan kebaktian, simpati dan cinta dalam jiwa seseorang yang benar-benar menyembah pada Tuhan. Maka Saivism mencakupi 'non-dual' dan 'dual' - iaitu kedua-dua advaitic Vedantha dan 'dvaitic' Siddhanta. Doktrin yang disatukan ini juga dikenali sebagai Suddha Saiva Siddhanta²⁵.

Doktrin kedua tentang Solidariti Hindu pula ialah kesatuan dalam kepelbagaian (unity in diversity). Ia tidak mempunyai tujuan untuk mengkaburkan atau menghapuskan kepercayaan, tradisi dan amalan-amalan oleh lain-lain sektor Hinduisme. Dengan itu SSC mengujudkan satu persekutuan antara bangsa di antara organisasi-organisasi agama Hindu yang lain. Tetapi Saiva Siddhanta Mandram pula mendokong ideologi 'pluralism' (dualism). Ia

²⁵. Rujuk lampiran B bahagian Church Doctrines.

melihat hubungan manusia dengan Tuhan dalam tiga keadaan iaitu Pati, Pasu dan Pasam.

- Pati - Tuhan Yang Maha Esa.
- Pasu - Jiwa atau 'Soul'
- Pasam - Dunia meterial ini (dalam ini termasuklah anavam (ego) kanman (nafsu) dan Mayai (maya)²⁶.

Jika ideologi SSC mempercayai bahawa hanya Tuhan yang Maha Esa (iaitu Siva) sebagai kekal abadi, Saiva Siddhanta mamandram pula mengatakan bahawa di samping Tuhan (Siva)- 'Soul' (jiwa) dan dunia serta kandungannya juga kekal abadi.

Perbezaan ideologi ini adalah dikatakan semata-mata kerana interpretasi yang berlainan ke atas suatu hasil tulisan yang sama- 'Thirumanthiram' oleh Saint Thirumular²⁷. SSC tidak menentang ujudnya perbezaan ini tetapi

²⁶. 'Kadavulum Thirukkivil Vazhipadum' - Buku keluaran khas pada Tahipusam 1985, oleh Kuil Sri Mahamariamman, Kuala Lumpur.

²⁷. Thirumantiram merupakan antologi ke-10 dalam Thirumurai. Ia juga dikenali sebagai Mantiramaalai (148).

mereka tidak dapat menerima perbezaan ini diserapkan dalam church.

iii. Kemasukan Ahli-ahli Baru

Sementara perbezaan ideologi ini semakin kekal dan ketara, jumlah ahli yang menyertai S.S. Mandram semakin bertambah. Kebanyakan ahli-ahli baru ini tidak berpengetahuan mendalam dalam falsafah Saivisam²⁰ dan terikut-ikut dengan pengaruh Encik Thiruvagasam, yang mempelopori 'pluralism'. Masalah yang timbul adalah berdasarkan sentimen 'anti-church'. Ramai ahli baru ini juga tidak mendapat keterangan tepat tentang isu ini. Hanya ahli-ahli lama yang mempunyai hubungan langsung dengan Hawaii - ibu pejabat SSC sahaja menyokong pertukaran nama pertubuhan tadi.

²⁰. Sumber - perbualan pengkaji dengan Encik Rajagopal, seorang 'mission leader' dalam SSC.

Akibatnya

Perbezaan pendapat ini berlanjutan selama satu tahun dan pada penghujung tahun 1980 ahli-ahli yang menyokong Gurudeva keluar dari S.S. Mandram dan membentuk SSC. Mereka melakukannya kerana dalam Hinduism seseorang 'sisyya' (anak murid) mesti mematuhi arahan Gurunya. Ini dinamakan 'Guru-Dharma'. His Holiness Gurudeva Sivaya Subramuniya Swami ialah 'Guru' bagi SSC. Segala peraturan dan undang-undang serta segala aspek-aspek asas (seperti pooja mentra, meditasi dan sebagainya) dibuat sendiri oleh ibu pejabat di Hawaii yang dinamakan Kawai Adeenam²⁹.

3.3 Objektif dan pentadbiran

- i. Objektif: 'Church Missions' atau cawangan di tubuhkan di kawasan-kawasan tempatan untuk mengelakkan perhimpunan dan 'fellowship' yang

²⁹. Ia merangkumi 45 ekar tanah. Ia adalah sebuah komplek kuil (monastery) mengikut tradisi adeenam di India Selatan. Di sini terdapat 'kadavul Hindu Tample' Saiva Siddhanta College, Siddhanta press dan lain-lain kelengkapan (lihat Lampiran B).

berbentuk kudus (suci) di antara penganut-penganut Saivism. Dengan itu mereka dapat menjalankan aktiviti-aktiviti agama bagi para ahli, keluarga ahli serta masyarakat Hindu. Ini dapat dijalankan dengan tunjukajar dari Gurudeva dan Natha Swamis Sanggam³⁰.

Hanya 3 atau 4 orang sahaja adalah cukup untuk menubuhkan satu 'mission' kerana apa yang diutamakan dalam SSC ialah 'spiritual development' dalam diri individu. Ahli-ahli dalam satu mission akan berkumpul setiap minggu bagi mengadakan 'satsang' dan 'pooja' dengan adakan 'homa'³¹. Di samping itu terdapat juga 'chanting' dan Bhajans'. Di sini lagu-lagu Devaram³² juga dinyanyikan. Selepas itu akan diperdengarkan pula dengan bacaan kitab-kitab suci seperti Thirumanthiram, Thirukkural, Thevaram dan

³⁰. Natha Swamis Sanggam terdiri dari 11 orang Swamis yang mengawas segala urusan SSC dan menghubungi cawangan-cawangan SSC di seruluh dunia.

³¹. Homa ialah api yang dinyalakan bagi Devaloka sebagai pemberian suci.

³². Devaram ialah lagu-lagu yang dinyanyikan oleh Thirunyanasambantar di antara 632 - 648 m. Lagu-lagu ini adalah merupakan 3 antologi pertama dalam 'Thirumurai'.

Thiruvagasam. Ini akan disusuli pula dengan 'inspired talk' oleh Gurudeva yang telah sedia dirakamkan.

SSC juga memberi perhatian khusus dalam memastikan perkembangan rohaniah di kalangan ahli-ahlinya. Jadi ahli-ahli SSC digalakkan bertukar-tukar pengalaman tentang 'spiritual development' dan mengadakan meditasi berkumpulan. Selepas itu mereka akan diberikan prasadam³³.

Setiap mission membekalkan kemudahan sembahyang, pembelajaran tentang hal-hal keagamaan dan menjaga kebajikan ahli-ahlinya dengan mengadakan pusat 'hospitality' di 'Saiva Darmasala' seperti kuil dan sekolah (Gurukula).

SSC tumpukan tujuannya pada pencapaian empat aspek utama dalam hidup seseorang Saivis iaitu Kerohanian, Kebajikan, Budaya dan Ekonomi. Walau bagaimanapun tumpuan utama

³³. Prasadam ialah 'Food First Offered to God'.

diberikan kepada 'personal Sadhana'³⁴ dan 'spiritual unfoldment of soul'. Tekanan lebih diberikan kepada rohaniah dari pencapaian duniawi. Mission akan menolong mengawasi individu menuju pencapaian hal-hal keTuhanan, rohaniah dan Realisasi Tuhan.

ii Pentadbiran

Dalam setiap mission akan terdapat 4 kumpulan utama:

- a) United Saivite Men (umur lebih dari 19 tahun)
- b) United Saivite Women (umur lebih dari 19 tahun)
- c) United Saivite Boys (umur kurang dari 19 tahun)
- d) United Saivite Girls (umur kurang dari 19 tahun)

³⁴. Personal Sadhana - Sembahyang dan bermeditasi secara bersendirian.

Setiap satu bahagian ini akan mempunyai seorang ketua. Jadi jumlahnya adalah 4 orang. Empat orang ketua yang terpilih ini akan menentukan di antara mereka:

- seorang pengerusi
- seorang setiausaha
- seorang bendahari.

Mereka ini akan dikenali sebagai 'Council of Ministers'. Mereka inilah yang bertanggungjawab atas aktiviti-aktiviti cawangan. Mereka juga berkuasa untuk membentuk jawatankuasa-jawatankuasa kecil dari masa ke semasa jika diperlukan. Jawatankuasa kecil yang biasanya ditubuhkan ialah:

- a. Jawatankuasa budaya
- b. Jawatankuasa pengasuhan/didikan
- c. Jawatankuasa perhubungan luar
- d. Jawatankuasa perayaan.

Jawatankuasa budaya bertanggungjawab dalam menganjurkan Bhajans, Thervaram, kelas

masakan, memintal bunga, kalung bunga, mengajar muzik klasik dan tarian klasik.

Jawatankuasa pendidikan pula menjalankan tugas menganjurkan lawatan-lawatan keugamaan (pilgrimage tour) termasuk ke Hawaii.

Sementara itu Jawatankuasa perhubungan luar menjalankan tugas menyebarkan risalah-risalah, mengadakan kelas-kelas Saiva Dharma, kelas Bahasa Tamil, berdakwah dan menjual surat khabar 'Hinduism Today'³⁵.

Jawatankuasa perayaan pula merayakan hampir kesemua perayaan Hindu mazhab Saivism dalam satu tahun mengikut kalendar Tamil³⁶.

Jawatankuasa perayaan ini merayakan dua

³⁵. Suratkhbar 'Hinduism Today' dahulunya dikenali sebagai 'The New Saivaite World', datang dari H.Q. di Hawaii, sekali dalam 2 bulan. Kandungannya adalah mengenai perkembangan semasa agama Hindu dalam segala macam mazhab Hinduism yang terdapat. Kini SSC di Malaysia sedang berusaha mencetak 'Hinduism Today' di Malaysia.

³⁶. Tahun Tamil bermula dari bulan Cittirai dan berakhir dengan Pangguni. (April - April).

perayaan secara besar-besaran iaitu Deepavali dan Ganesha Caturti³⁷.

3.4 Keahlian

Perlu diketahui bahawa setiap cawangan SSC adalah cawangan gabungan dengan ibu pejabat SSC di Hawaii.

Seseorang yang ingin menjadi ahli mesti mengisi sebuah borang permohonan yang dapat diperolehi dari ibu pejabat³⁸. Borang itu setelah diisikan perlu disertakan dengan sekeping gambar. Jika diterima masuk dalam SSC, ini akan diberitahu kepada 'Council of Ministers' dan dimasukkan dalam 'membership role'.

Seseorang ahli juga mesti mengisi satu bahagian dalam borang permohonan tentang sumbangan kewangan. Terdapat tiga cara bagaimana seseorang itu dapat memberi sumbangan kewangan:

³⁷. Lihat Lampiran G untuk mengetahui lain-lain perayaan yang dirayakan.

³⁸. Lihat Lampiran A.

- a. Memberi sumbangan 10% dari gaji bersih.
- b. Memberi sumbangan bulanan sebanyak \$ (tidak ada jumlah tetap).
- c. Memberi sumbangan tahunan sebanyak \$ (tidak ada jumlah tetap).

Sementara itu suatu borang permohonan itu mesti disokong oleh seorang ahli mission yang aktif. Sokongan ini akan diberi jika calon itu menunjukkan penguasaan yang baik dalam 'creed memorizing and affirmation of faith'. Mereka yang berumur kurang dari 40 tahun mestilah menghafal 12 'creed' bagi Saivite Hindus³⁹.

Keahlian adalah seumur hidup. Tetapi pembaharuan mestilah dibuat pada setiap tahun iaitu pada 'Guru Purnima'⁴⁰ - antara Julai dan Ogos. Jika pembaharuan tidak dilakukan maka ahli itu tidak dapat ambil bahagian dalam aktiviti-aktiviti Church. Seseorang itu boleh menjadi ahli dalam satu mission sahaja.

³⁹. Lihat Lampiran B.

⁴⁰. Lihat Lampiran G.

Seseorang ahli itu dibenarkan menyertai aktiviti yang dijalankan oleh lain-lain mission tetapi tidak dibenarkan mengundi. Ahli juga digalakkan menjemput 'non-members' (Hindu) untuk diberikan keterangan tentang mission.

3.5 Kewangan

Sumber kewangan satu-satu mission bergantung kepada sumbangan ahli-ahli. Dari sumbangan ini 10% akan dikirimkan kepada ibu pejabat. Jika terdapat 'petty Cash' ia akan disimpan oleh bendahari.

Suatu mission juga boleh mengutip derma setelah mendapat kebenaran bertulis dari Gurudeva. Mereka juga ada menjual kad-kad Deepavali, mengedarkan buku-buku tulisan Gurudeva, menjaja (misalnya pada Hari Taipusam) untuk mendapatkan wang.

Kebiasaannya sesuatu aktiviti yang dijalankan itu akan dibiayai secara berkumpulan.

3.6 Church Missions

Di Malaysia kini terdapat lima mission utama, di Petaling Jaya, Kepong, Johor Bahru, Kelang dan Taiping. Dianggarkan terdapat 30 orang ahli dalam setiap mission. Beberapa 'adhiyar'⁴¹ yang telah mendapat didikan tentang Saivism di Hawaii akan menjadi rujukan bagi ahli-ahli. Antaranya ialah Adiyar Jiva Rajagopal (Kepong mission, Padmarajah (Petaling Jaya).

3.7 Aktiviti-aktiviti utama

Aktiviti-aktiviti SSC memberi penekanan kepada tiga aspek utama:

- i. Kesedaran diri (personal Realization)
- ii. Sembahyang bersama (Group Pooja)
- iii. Kebajikan.

Empat buah jawatankuasa kecil yang

⁴¹. Adiyar ialah orang yang mengabdikan diri mereka dalam kerja-kerja keTuhanan.

ditubuhkan⁴² akan mengendalikan aktiviti-aktiviti tadi. Untuk menjamin pelaksanaan aktiviti-aktiviti yang sempurna dan berkesan, dua lagi jawatankuasa kecil ditubuhkan:

- i. Lembaga Guru (Board of teachers)
- ii. Lembaga Alim-ulama (Clergy men)

Mereka yang menjadi anggota dalam kedua-dua jawatankuasa di atas adalah yang telah mendapat didikan yang sempurna dari ibu pejabat. Mereka ini juga adalah yang telah menyudahkan 'Sanmarga Master Course' dengan jayanya.

Personal realization (Kesedaran diri)

Terdapat satu kursus yang sempurna dijalankan oleh setiap mission dalam tiga peringkat. Bagi membekalkan seseorang ahli dengan pengetahuan yang mendalam mengenai mazhab Saivism. Sari kursus ini terkandung dalam 3 buah buku yang penting:

⁴². Rujuk bahagian Pentadbiran m.s.25

- a. Buku I - 'Siva Dharma' - A Catechism, Creed and Supplementary Texts for the Saivite Hindu Religion.

Kandungan buku inilah yang dimaksudkan sebagai 'Sanmarga Master Course I' dan ianya disediakan oleh His Holiness, Gurudeva Sivaya Subbramuniaswami⁴³. Dalam pengetahuan tentang Saivism (monoistic) serta perbandingannya dengan lain-lain agama di dunia (walau bagaimanapun Buku I ini tidaklah wajib tapi digalakkan untuk dibaca).

- b. Buku II -The Sanmarga Master Course Book 2- Ini adalah satu 'text-bbook' tentang Saivism. Ia mengandungi 108 pelajaran untuk belajar di rumah. Buku ini diselenggarakan dengan ajaran-ajaran Gurudeva. Pelajaran dari buku ini mestilah diikuti terus-menerus selama 63 hari. Kandungannya adalah lebih kurang sama dengan Buku I tetapi ianya lebih praktikal.

Dalam setiap pelajaran akan ditunjukkan cara-cara menjadi seorang manusia yang sempurna.

⁴³. Lihat Lampiran C dan D - contoh sebahagian buku.

Di bahagian terakhir setiap mata pelajaran akan diperkenalkan seorang Nayanmar⁴⁴. Ini bererti 63 orang Nayanmar akan diperkenalkan dalam 63 hari. Setelah tamat satu pelajaran mereka mestilah buat meditasi sekurang-kurangnya untuk 10 minit untuk mengkonsentrasikan fikiran mereka.

- c. Sanmarga Master Course III - Kursus ini sepenuh-penuh adalah berbentuk meditasi. (Di Mlaysia belum ada seorangpun ahli yang telah menamatkan kursus ini malah hanya terdapat beberapa orang yang baru mulakan kursus ini yang tempuhnya adalah selama 12 bulan). Meditasi ini dipanggil 'Shum meditation'.

'Shum ialah suatu bahasa baru yang dikatakan oleh ahli-ahli SSC bahawa akan menjadi perhubungan dunia di suatu masa nanti⁴⁵.

Mengikut His Holiness Sivaya Subramuniyaswami:

⁴⁴. Nayanmar - adalah kumpulan guru-guru paling utama yang berusaha mengembangkan Saivism. Terdapat 64 orang Nayanmar - 'Perintis Hinduisme', Terbitan Persatuan Hindu, Universiti Malaya, 1987.

⁴⁵. Sumber - perbualan dengan Pn. Rajagopal dari SSC, Kepung Mission.

"The 'shum' language burst forth from Lord Siva in the summer of 1968 in Ascona, Switzerland"⁴⁶.

Lain-lain aktiviti yang dijalankan

Di samping Samarga Master Course, SSC juga menjalankan suatu kursus asas Hinduisma yang dipanggil 'Basil Course on Hinduism'⁴⁷. Dalam pada itu kelas Thirukkural juga dikendalikan oleh Lembaga Guru. 'Home Teaching Programme' pula adalah satu aktiviti di mana guru-guru akan melawat ahli-ahli dari rumah ke rumah untuk mengajar selok-belok mazhab Saivism, cara-cara sembahyang dan lain-lain perkara asas dalam Hinduisma.

Beberapa orang yang mengendalikan kelas-kelas ini ialah Encik Balasubramaniam (Kepung), Encik Rajagopal (Kuala Lumpur), Pn. Rajagopal (Kepung), Encik Padmarajah (Petaling Jaya) dan Encik Krishnan (Kelang).

⁴⁶. Lihat lampiran E untuk mendapatkan keterangan lanjut tentang tulisan 'Shum'.

⁴⁷. Lihat Lampiran F untuk ketahui kursus ini.

Kelas-kelas ini dipanggil 'Saiva Dharma Classes'. Di sini 'non-members' juga diajar tentang agama Hindu, Khususnya Saivism. Ini adalah kursus mingguan selama 6 bulan. Bagi setiap sesi 15 - 20 orang akan diambil.

Berkhutbah (Preaching)

Kegiatan berkhotbah hanya dijalankan oleh Lembaga Guru yang telah berjaya mempelajari kursus agama Saivism dari Himalayan Academy dan mendapat sijil. Himalayan Academy ini terletak di San Francisco, Amerika Syarikat dan di kendalikan oleh SSC. Guru-guru ini juga akan mendapat didikan dari 'Saiva Siddhanta College' di Hawaii.

Kelas Devaram

Terdapat dua kelas Devaram yang dikendalikan untuk orang-orang dewasa dan kanak-kanak. Kelas-kelas ini dijalankan dua kali seminggu di rumah-rumah ahli. Pn. Rajagopal mengendalikan kelas

kanak-kanak dan Cik Padmajothi pula mengendalikan kelas bagi orang-orang dewasa.

Pengkaji telah diberitahu bahawa terdapat beberapa buah buku yang dijadikan asas rujukan bagi mengendalikan SSC supaya tidak terseleweng atau bercanggah dari objektif asas SSC. Di antaranya yang terpenting ialah:

- a) 'Saiva Dharma Shastras - The Book of Discipline of Saiva Siddhanta Church'.

Inilah buku yang terpenting yang mengandungi segala-gala hal tentang SSC dan kepercayaannya. Setiap ahli diwajibkan mempunyai buku ini.

"This is a church dossier setting forth the theology, doctrines, customs, policies and plans which members and institution of Saiva Siddhanta Church are guided and governed in loving service to our Supreme God Siva'.

(Siddhanta press, Kapaa, Hawaii).

- b) 'The Holy Bible of the Saivite Hindu Religion'.

Buku ini adalah satu teks merupakan gabungan Thirumantiram dan Thirukkural. Thirumantiram di tulis oleh Saint Thirumular. Thirukkural pula ditulis oleh Saint Thiruvalluvar. Thirukkural mengandungi 133 bab dengan setiap bab mengandungi 10 versi. Maka terdapat 1330 kuratpakkal (verses) dalam Thirukkural. Daripadanya 25 bab mengenai 'cinta' (kamattuppal) tidak diambil. Hanya yang berkenaan dengan 'wealth' dan 'virtue' sahaja diambil⁴⁶.

Di samping itu terdapat juga banyak lagi buku tulisan Gurudeva yang dijadikan pegangan dan ideologi SSC⁴⁷.

⁴⁶. Thirukkural dikatakan juga sebagai 'Book of justice'. Ia juga dikenali sebagai Buku keTuhanan dan 'Tamil Marai' (Tamil Veda). Ia telah diterjemahkan dalam berpuluh-puluh bahasa. Albert Switzer menyifatkannya sebagai suatu hasil tulisan yang agung. Para pengakaji mendapati bahawa kandungan Thirukkural (Holy kural) ini adalah Sari falsafah Upunishad, Bagavad - Gita dan lain-lain kitab agama Hindu. Kandungannya begitu 'sophisticated' hingga setiap orang dapat menjadikannya sebagai dasar kehidupan tanpa kira kaum.

⁴⁷. Lihat Lampiran H untuk ketahui senarai nama lain-lain hasil tulisan Gurudeva.

3.8 Kesimpulan

'All devotee of our supreme God Siva seeking knowledge of our religion and inner strength through guidance from Gurudeva and desiring the companionship of others dedicated to the same path will find earnest and practical support through membership in Saiva Siddhanta Church'.

(Petikan dari risalah SSC).

Petikan di atas sungguh jelas menerangkan objektif SSC. SSC didapati memberi tumpuan yang penting kepada kesedaran diri dan kembali kepada 'The Supreme Reality' iaitu Siva.

BAB IV

PERTUBUHAN MALAYSIA HINDUDHARAMA MAMANDRAM (HDM)

4.1 Sejarah Pertubuhan

Malaysia HindhuDharma Mamandram (Kemudian diringkaskan sebagai HDM sahaja) telah ditubuhkan oleh Major Karu Sathaya (kini merupakan Lef. Kolonial). Permohonan untuk mendaftarkan pertubuhan ini dikemukakan pada Mei 1981 dan ianya didaftarkan dengan rasmi pada Julai 1982 di bawah akta pertubuhan (3121/82). Penubuhan Mamandram dilaksanakan setelah mendapat restu penuh dari Jegathguru Srimad Jayendra Saraswathy Swamigal⁵⁰ dari Sankara Madam di India.

Latarbelakang penubuhan HDM

Kol. Karu Sathaya telah menyertai dua pertubuhan keagamaan (Hindu) sebelum menubuhkan HDM.

⁵⁰. Jegathguru Srimad Jayendra Saraswathy Swamigal ialah ketua (Peedatipati) bagi Kanci Kamakodi Peedam, yang ditubuhkan oleh Aadi Sangarar pada kurun ke-8 lagi. - 'Kanci Kamakodi Peedamum Athan Tamil Panigalum', Kertas kajian yang dibentangkan dalam Persidangan Seminar Tamil Antarabangsa ke-6, di Kuala Lumpur dari 14 - 19.11.1987.

Beliau merupakan bekas ahli Jawatankuasa pusat dalam 'Divine Life Society'⁵¹. Ia memegang jawatan ini selama 5 tahun. Setelah presiden Divine Life Society Malaysia dikala itu - Sithanantha Saraswathy Maharaj meninggal dunia, beliau tinggalkan Divine Life Society dan menyertai Hindu Sanggam. Beliau menyertai Hindu Sanggam kerana mahu berkecimpung dengan lebih aktif dalam aktiviti keagamaan.

Beliau telah menjawat jawatan Naib Presiden dalam Hindu Sanggam. Setelah beberapa tahun beliau mendapati bahawa ia tidak dapat beri sumbangan berkesan melalui Hindu Sanggam. Menurut beliau Hindu Sanggam tidak dapat melaksanakan aspirasinya - iaitu memberi khidmat keagamaan yang cepat dan berkesan. Seterusnya ini menimbulkan sedikit perselisihan faham dan ini berserta dengan beberapa masalah peribadi (tidak diberitahu) menyebabkan Kol. Sathaya meninggalkan Hindu Sanggam.

Setelah itu beliau tidak menceburkan diri dalam mana-mana pertubuhan selama tiga tahun. Tetapi kemudian beberapa orang kawan beliau telah berjaya

⁵¹. Divine Life society adalah satu pertubuhan agama yang liberal, berpusat di Batu Caves, Kuala Lumpur.

memujuk beliau untuk kembali aktif dalam institusi keagamaan lantarananya Kol. Sathaya pergi ke India untuk berjumpa dengan Jegathguru Jayendra Saraswathy Swamigal untuk mendapatkan nasihat dan restu. Setelah mendapat restu maka beliaupun tubuhkan HDM.

4.2 Asas-asas Yang Membolehkan HDM Ditubuhkan

Dikatakan bahawa penubuhan HDM mendapat sambutan baik dari penganut agama Hindu di Malaysia. Penubuhan HDM juga telah direstui oleh Jegathguru. Sementara itu, pengkaji telah diberitahu bahawa sebelum sesuatu pertubuhan keagamaan itu ditubuhkan ia mestilah mendapat 'seruhan Tuhan'. Kata Kol. Sathaya bahawa ini dapat diketahui dengan mengadakan 'pooja' khas oleh 'saint' yang bertauliah. Setelah diadakan pooja inilah maka HDM ditubuhkan.

Di samping kepercayaan diri yang ada pada Kol. Sathaya, beliau juga telah dibantu oleh beberapa orang rakannya yang arif dalam agama Hindu dalam penubuhan HDM. Mereka ialah En.. Ramani Subramaniam dari Rawang, Selangor yang merupakan orang pertama yang memujuk Kol.

Sathaya untuk menubuhkan HDM. Beliau kini merupakan naib persiden HDM.

Muthukumara Gurukkal yang berasal dari Batang Berjuntai, Selangor, adalah 'Gurukkal'⁵² bagi pertubuhan HDM dan beliau juga bertanggungjawab atas pemberian kursus-kursus 'priest'. Beberapa orang lain yang mempunyai peranan yang sama penting ialah Encik M.T. Arasu, Encik Subramaniam, Encik Nagalinggam dan Encik Veloo⁵³

4.3 Prinsip, Matlamat dan Objektif Utama HDM

Prinsip asas HDM ialah menolong pengikutnya mencapai kemajuan rohaniah. Ini dilakukan dengan dua cara iaitu:-

- i. Pendidikan agama.
- ii. Perkhidmatan Sosial.

⁵². Gurukkal ialah orang yang mahir dalam upacara (rituals) agama.

⁵³. Latarbelakang mereka ini tidak dapat diperolehi kerana tidak direkodkan dalam fail pertubuhan.

Mereka percaya bahawa Tuhan adalah satu Realiti tetapi mempunyai 'Aruthkolanggal'⁵⁴ yang banyak.

Matlamat

"Kita dilahirkan dalam dunia ini adalah demi mencari jalan balik kepangkuan Ilahi. Ini dapat diperolehi dengan mencapai kesempurnaan. Kesempurnaan ini pula dapat dicapai melalui 'Hindudarma' dengan mensucikan jiwa dan raga dengan menyembah pada Tuhan."

(Petikan dari risalah HDM).

Kesempurnaan itu dapat dicapai melalui lima peringkat iaitu cinta (love), keindahan (Beauty), Dharma (Tujuan hidup), pengetahuan (Jnyanam) dan penghormatan (Grace). Kesemua tahap ini adalah sepenuhnya bersifat keTuhanan. HDM ialah pertubuhan agama yang libera⁵⁵ yang ditubuhkan bagi menggiatkan aktiviti agama Hindu di kalangan penganutnya lalu mengujudkan kesedaran keagamaan di kalangan mereka, di Malaysia.

Simbol (emblem) HDM dapat memberi maklumat yang tepat tentang idea pokok pertubuhan ini.

⁵⁴. Arutkolanggal -penjelmaan suci Tuhan.

⁵⁵. HDM tidak mempeloporkan mana-mana satu mazhab Hinduism.

PERPUSTAKAAN
RATAN ANTROPOLOGI DAN SOSIOLOGI

Gambar: Emblem (Simbol) HDM.

Penjelasan

Bunga Teratai mewakili 'hati' (heart), 'Gopuram' (menara atau khubah) mewakili kuil, 'Khumbam' mewakili Ishta Deivam (personal God), 'Chakra' mewakili The principle Deities of Hinduism, 'Theebam' (lampu) mewakili Five cardinal virtues -love, Beauty, Dharma, Knowledge and Grace.

Maknanya

"The path of divinity is illuminated by five cardinal virtues; seek these virtues and transform your body into a temple; Invoke your Ishata Deivam Choser from the principle Deities of Hinduism, and offer your heart as the 'Asana' (Holy seat) for your Deivam.

When God resides in your heart - you attain divinity - the aim of human birth'.⁵⁶

Objektif-objektif HDM

Terdapat sembilan objektif utama bagi HDM; Objektif ini diaplikasikan dalam bentuk:-

- i. Perkembangan rohaniah bagi mencapai kurnia tuhan.
- ii. Perkhidmatan kuil (Temple Service). Ini digalakkan dalam Hinduisme. Sumbangan agama dalam berbakti

⁵⁶. Rujuk Bahagian falsafah dan buku-buku suci.

secara fizikal ini dinamakan 'Karma Yoga'⁵⁷. Karma Yoga inilah yang pernah diikuti oleh Appar⁵⁸.

Dengan memberikan khidmat kepada kuil didapati seorang penganut dapat meningkatkan baktinya terhadap Tuhan. Ini dipanggil 'Bakthi Yoga'. Dalam perkhidmatan kuil ini tugas-tugas yang dilakukan ialah menyediakan bahan-bahan untuk sembahyang, memintal bunga, membersihkan kuil dan juga menolong 'priest'.

- iii. Sthotra Recital
- iv. Pendidikan agama
- v. Kebajikan sosial
- vi. Penerbitan
- vii Majalah 'Hinduisme'

Bagi mencapai 9 objektif ini HDM menjalankan 48 aktiviti dan darinya 18 aktiviti adalah sangat penting, dan mencakupi 9 objektif yang dinyatakan di atas.

⁵⁷. Rujuk bahagian falsafah dan buku-buku suci.

⁵⁸. Juga dikenali sebagai Thirunavukkarasar. Hidup di antara 564m - 645m. Salah seorang dari Nalvar (four Saints).

Bagi Mencapai Perkembangan Rohaniah - HDM menjalankan pelbagai bentuk pooja. antaranya ialah 'Nithya Pooja', iaitu pooja individu yang mesti dilakukan pada setiap hari.

Terdapat juga 'Pooja Mingguan' yang juga dikenali sebagai pooja keluarga. Dalam pooja ini ketua keluarga akan memberitahu tentang hal-hal agama kepada ahli keluarga. Semua ahli keluarga diwajibkan menyertai pooja ini.

'Pooja Bulanan' (Pooja Berkelompok) pula selalunya diadakan di kuil-kuil. Ianya akan disertai oleh ahli-ahli HDM serta lain-lain penganut Hindu di satu-satu kawasan.

HDM juga didapati menggalakkan ahli-ahlinya berpuasa (viratham) demi dua tujuan atau sebab:

- a) Anushtanam (pengamalan/practice),
Berpuasa adalah satu perbuatan bagi menunjukkan kita sanggup berkorban demi mendapat kurnia Tuhan.
- b) Acaram (Kesucian/purity)

Dengan berpuasa kita dapat sucikan badan, fikiran dan keinginan kita.

Selain dari itu diadakan juga 'Guru Pooja'. Disebabkan HDM adalah satu badan yang liberal maka ia tidak mewajibkan seseorang tertentu sebagai 'spiritual Master' (Guru) mereka. Mereka biasanya adakan pooja bagi Jegadguru Sri Jayendra Swamigal. Tetapi lain-lain guru yang diakui atau berotoriti dalam agama Hindu seperti Ramakrishna Paramahamsar, Swami Vivekanandar, Vallalar, Nalvar (empat 'Saint' - iaitu Thirunavukkarasar, Manikkavasagar, Suntharar dan Thirunyanasambantar), Manggaiarkarasi, Alvargal, Swami Sivananda dan lain-lain lagi.

Syarat yang dikenakan dalam pemilihan Guru ini ialah, seseorang Guru itu haruslah merupakan orang yang berjaya menunjukkan jalan benar kepada pengikut-pengikutnya.

Bagi Kebajikan Sosial pula HDM memberi tumpuan dalam kebajikan keluarga ahli, kesihatan⁵⁹, pendidikan (beri

⁵⁹. Ahli-ahli HDM akan melawat hospital untuk berikan prasadam kepada para pesakit.

bantuan kewangan, kelas tambahan), ketenangan rohaniah (athma amaithi) dan juga kepuasan Jiwa.

Pendidikan Keagamaan

Ia diberikan dalam 3 bentuk:

i) Shastra (Kitab-kitab suci)

Pendidikan dalam kitab-kitab suci ini diberikan dalam 5 peringkat. Peringkat pertama dikenali sebagai kelas pengenalan. Kelas-kelas ini diadakan pusat-pusat perkhidmatan bagi kanak-kanak hingga umur 7 tahun.

Ini diikuti pula dengan kelas 'primary'. Kelas ini adalah bagi kanak-kanak berumur hingga 12 tahun. Selepas itu pula terdapat Kelas Asas, diadakan di ibu pejabat HDM di Sentul. Ini adalah bagi para belia. Pendidikan di peringkat ini juga dijalankan dalam bentuk 'youth camp'.

Peringkat ke empat di kenali sebagai Kelas Tinggi yang diadakan di Srimadam, Kanchipuram, India Selatan. Ini hanya diberikan kepada mereka yang benar-benar arif dalam agama Hindu, dan mempunyai keinginan untuk mengetahui agama Hindu lebih mendalam. Seterusnya

diadakan pula Kelas Dakwah yang diadakan di ibu pejabat HDM.

ii) Sthotra (Lagu-lagu agama dan mazmur)

Dalam ini termasuklah nyanyian lagu-lagu suci dan mentera-mentera dari kitab-kitab suci Hindu. Mengikut Hinduisme, menyanyi dengan penuh perasaan bakti adalah cara membentuk dan mensucikan jiwa. Dengan mengulangi nama Tuhan, kita dapat bersihkan rohani dan jasmani. Dalam kelas-kelas 'sthotra Recital' lagu-lagu suci dari Thirumuraigal⁴⁰ dan Thirumanthiram dinyanyikan.

Kelas-kelas ini diadakan di cawangan HDM dan juga di peringkat kebangsaan. Di peringkat kebangsaan terdapat 3 orang othuvar⁴¹ mengendalikan kelas-kelas ini. Mereka ialah Encik T..K.Sambasivam, Encik M.Nadarajah dan Encik Muniandy.

⁴⁰. Thirumuraigal terdiri dari 12 antologi lagu-lagu yang memuji Dewa Siva. Lagu-lagu ini dinyanyikan oleh 27 orang pendita. Dari beribu-ribu lagu yang dinyanyikan kini tinggal 18,402 sahaja. (Perintis Hinduisme, Op.cit., m.s.32).

⁴¹. Othuvar - (Reciter) orang yang mendapat latihan lengkap dalam menyanyikan lagu-lagu memuji Tuhan.

iii) Ahamam (cara sembahyang)

Dalam memperkenalkan ahamam terdapat 2 pendekatan. Pertamanya ialah anmartha pooja iaitu sembahyang persendirian dan meditasi dan parartha pooja iaitu sembahyang mengikut peraturan-peraturan agama yang selalunya dikendalikan oleh seorang 'priest'.

Pencapaian

Dalam perkembangan rohaniah HDM telah berjaya mengadakan 'anhar yoga' (meditasi), Guru pooja, berpuasa, anmartha pooja dan sembahyang secara berkeluarga. Dalam itu kesedaran tentang kepentingan sembahyang di rumah ditingkatkan.

Kursus-kursus 'priest-hood' telah dianjurkan untuk melatih para belia untuk berkhidmat semasa musim perayaan seperti Thipusam dan Deepavali. Kelas-kelas Deraram yang dianjurkan telah mencungkil bakat-bakat baru sebagai othuvar. 'Course on basic Hinduism' yang diadakan telah membantu para belia memahami aspek-aspek agama Hindu.

Dari segi kebajikan sosial, lawatan-lawatan telah diadakan ke hospital, kelas-kelas bimbingan percuma diadakan, penuntut-penuntut miskin diberikan pakaian sekolah dan bantuan kewangan. Pendidikan agama juga telah diberikan kepada penagih dadah di pusat-pusat pemulihan Seranti (Tampin) dan penjara Pulau Pinang.

4.4. Seni dan Budaya Serta Penerbitan

HDM juga cuba mengembangkan budaya dan seni dengan mempopularkan muzik-drama dan tarian tradisi. Mereka mengadakan kelas-kelas tarian. Dalam aspek ini mereka merayakan 'Navaksti Navavila' iaitu satu perayaan bagi Devi Sakthi, di mana ini dijadikan satu peluang untuk menyebarkan tarian Bharatam.

Penerbitan

Dalam Hinduisme terdapat tiga bentuk penulisan mengenai agama. Pertamanya ialah 'Row-literature' (karya asli) yang dihasilkan oleh para 'Nyani'⁴². Kedua, buku-buku interpretasi awal oleh pakar-pakar

⁴². 'Nyani' ialah pengikut agama yang telah mencapai taraf keintelektualan yang sangat tinggi..

Majalah HinduDharma

HDM mempunyai satu rancangan untuk menerbitkan majalah HinduDharma. Ini adalah bagi tujuan menyampaikan mesej kegiatan HDM kepada awam, publisitikan aktiviti mandram, menyebarkan agama Hindu serta mengkordinasikan aktiviti para ahli.

4.5 Yatra (Lawatan Suci) ke India⁴⁴

HDM menganjurkan satu lawatan suci - yatra ke India, setiap tahun.. Lawatan ini biasanya diadakan dalam bulan Disember selama 22 hari. Dianggarkan bahawa lawatan ini akan memakan belanja sebanyak \$1,800. Lawatan ini akan disambut oleh pihak Sankaramadam, di Kanchipuram, India. Lawatan ini juga dipanggil 'Sarvamangala Shanmata Yatra'.

⁴⁴. Perlu dinyatakan bahawa walaupun 'yatra' ini adalah salah satu aktiviti HDM, tetapi ianya dikendalaikan oleh satu syarikat asing yang dibentuk oleh Kol. Sathaya sendiri yang dikenali sebagai 'Sarvamangala'.

Peristiwa-peristiwa Penting Semasa di India

Melawat kuil-kuil yang suci (punita Alayanggal)⁴⁵ adalah salah satu peristiwa penting dalam lawatan. Selain dari itu, pooja-pooja khas diatur di kuil-kuil tertentu. Misalnya 'Shanmuga Arcanai' diadakan bagi Lord Muruga. Selain melawat kuil-kuil tadi, mereka juga akan menerima restu (blessings) dari para 'Guru' khasnya dari Jegadguru.

Perayaan penting yang disertai semasa mengadakan yatra ini ialah 'Thiruvannamalai Theebatharisanam'. Perayaan ini juga dikenali sebagai Thirukartigai. Pada hari perayaan ini kuil Thiruvannamalai akan bergemerlapan dengan cahaya pelita. Beratus-ratus ribu penganut Hindu akan melawat kuil untuk menyembah Siva.

Yatra ini juga diadakan sempena menunaikan satu seruan agama Hindu iaitu 'Tirukkivil Tarisanam'⁴⁶. Ia dirancang dengan tujuan membawa satu perubahan dalam kehidupan ahli-ahli HDM. Telah terbukti bahawa

⁴⁵. Rujuk Lampiran K.

⁴⁶. Tirukovil Tarisanam ialah melawat kuil-kuil suci setiap tahun.

setelah mengikuti lawatan ini ramai ahli telah mengubah cara hidup mereka - menjadi lebih alim.

Semasa di India, mereka juga diberi ceramah agama oleh pulavar Jeyasentilnathan, Pulavar Keeran, Encik T.J. Maniam dan Pulavar Arunasalam⁶⁷ serta Dr. G. Suntharamoorthy. Pulavar Jeyasentilnathan ialah ketua bahagian Bahasa Tamil di Sankara Madam. Kol. Sathaya mempunyai hubungan rapat dengan Pulavar. Maka lawatan ini dapat perkhidmatan percuma berbentuk tempat tinggal dan makanan. Di samping itu beliau juga membantu Kol. Sathaya melengkap dan menerbitkan buku Arutkalanjiyam,

Sementara itu Encik T.J. Maniam pula ialah setiausaha bagi 'World Hindu Council' yang beribu pejabat di Tamil Nadu. Beliau merupakan 'orang penting' bagi HDM kerana menjadi 'jambatan penghubung' di antara HDM dan Sankara Madam.

Mereka yang dinyatakan di atas juga sering datang ke Malaysia untuk beri ceramah agama.

⁶⁷. Pulavar Arunasalam dan Dr. G. Suntharamoorthy ialah dua bekas pensyarah di Jabatan Pengajian India, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

4.6 Keahlian, Kewangan dan Pentadbiran

Semua yang menjadi ahli adalah penganut agama Hindu sahaja. Hampir 75% ahli-ahli Mandram terdiri dari golongan kelas menengah⁶⁰. Sambutan yang lebih baik datang dari kawasan luar bandar.

Semasa ditubuhkan dan awal perkembangannya mandram hanya mempunyai 100 orang ahli dari Kuala Lumpur dan kawasan-kawasan sekitarnya. Tetapi kini, selepas lima tahun, angka ini sudah meningkat kepada 5,000 orang dan kian meningkat. Peningkatan ini adalah kerana penubuhan cawangan-cawangan baru di seluruh Malaysia.

Pada tahun 1982 terdapat 12 cawangan dan pada tahun 1987 hingga Mac, ini bertambah kepada 38 cawangan. Matlamat mamandram ialah meningkatkan jumlah ini kepada 108 - iaitu satu angka mistik dalam agama Hindu.

HDM tidak mencegah ahli-ahlinya dari menjadi ahli dalam lain-lain pertubuhan. Tetapi mereka tidak dibenarkan menjawat jawatan dalam dua pertubuhan.

⁶⁰. Sumber - temubual pengkaji dengan Kol. Karu Sathaya.

Kewangan

Sumber kewangan utama memandram sebahagian besarnya bergantung kepada yuran ahli dan derma dari orang awam. Setiap ahli dikenakan yuran tahunan sebanyak \$10 setahun. Bayaran kemasukan ialah \$2. Dari kutipan ini 40% akan dihantarkan kepada ibu pejabat, 50% akan digunakan oleh cawangan dan 10% akan dikirimkan kepada 'Regional Council'.

Sumbangan ikhlas juga diperolehi. Lima belas orang ahli jawatankuasa dari setiap cawangan akan hantar \$15 kepada ibu pejabat setaip tahun. Selain daripada itu memandram mendapat derma tahunan tetap sebanyak \$1,000 dari seorang penderma yang tidak diberitahu namanya.

Pentadbiran⁶⁹

HDM ialah satu pertubuhan yang didaftarkan dengan cara berpentadbiran pusat. Cawangan-cawangan

⁶⁹. Rujuk Lampiran I dan J untuk mengetahui struktur Asas Pentadbiran dan Struktur Pentadbiran.

yang ditubuhkan pula akan didaftarkan oleh Jawatankuasa Pusat.

Pentadbiran Mamandram jelas kelihatan berada di bawah pengaruh orang-orang yang berpendidikan. Mereka ini termasuklah yang berpendidikan Tamil dan Inggeris. Mereka ini terdiri dari pekerja kekeranian, guru, anggota tentera dan anggota kerajaan. Sistem pentadbiran ini dipengerusikan oleh Encik Rajoo Arunasalam dan Encik Ganesan. Ibu pejabat di Kuala Lumpur akan memberi nasihat penuh kepada cawangan-cawangan dalam menjalankan satu-satu projek, haal kewangan dan memberi sokongan moral.

Ibu pejabat tidak akan mencelah sebarang projek cawangan-cawangan dengan syarat peraturan-peraturan memandram dipatuhi. Walau bagaimanapun semua projek cawangan akan diawasi oleh Regional Council. Bila Mesyuarat Agung Tahunan diadakan seorang wakil dari Regional Council dan seorang wakil dari Nathional Council akan mengendalikannya. Jika timbul sebarang masalah maka ianya akan dibincangkan dalam National Council. Ini akan dikendalikan oleh satu Jawatankuasa Disiplin. Jika masih tidak dapat diselesaikan, maka itu

itu akan dibawa ke 'Deligates Conference' di mana keputusan muktamat akan diambil.

4.7 Falsafah dan Buku-buku Suci Yang Digunakan

Tujuan utama HDM ialah untuk meningkatkan kehidupan rohaniah lantas dapat kembali kepada Tuhan. Hal ini dapat dicapai melalui empat peringkat iaitu Sariyai, Kiriyai, Yogam dan Nyanam⁷⁰.

Mamandram ialah satu pertubuhan yang liberal. Ini dapat dilihat dari segi bahasa yang digunakan iaitu Bahasa Tamil, Inggeris dan Bahasa Malaysia. Ini adalah demi memastikan semua peringkat ahli dapat mengambil bahagian dalam aktiviti persatuan.

Ahli-ahli persatuan tidak dipaksa mengikuti apa-apa peraturan khas tetapi mereka digalakkan menjadi 'vegetarian' dan berhenti dari hisap rokok, berjudi dan berzina.

⁷⁰. Sariyai - berbakti kepada Tuhan secara fizikal; Kiriyai - Meditasi atau menyembah Tuhan dari segi dalaman; Nyanam - taraf keintelektualan tentang Tuhan yang tinggi. - A.Sa.Nagappan, Hindumata Unmaigai, Ipoh, 1978).

Ajaran HDM bertumpu kepada konsep 'Shanmatam' yang diselenggarakan oleh Adhi Shankarar⁷¹.

Buku utama yang digunakan ialah Arutkolanjiyam iaitu satu himpunan lagu-lagu suci. Buku ini diterbitkan setelah sepuluh tahun diusahakan. Kandungannya mencakupi hampir kesemua lagu-lagu dan mentera-mentera pentiang dari tulisan-tulisan utama tokoh-tokoh agama Hindu. Lagu-lagunya adalah dalam bahasa Tamil dan Sanskrit. Setelah disusun dengan sistematik maka ianya dilancarkan dengan rasmi di India pada tahun 1983 dalam 'World Hindu Philosophy and Culture Conference'. Pelancaran buku ini dilakukan oleh Jegadguru Srimad Jeyendra Swamigal.

⁷¹. Pada asalnya didapati 72 jenis kepercayaan telah wujud dalam Hinduism. Dalam kurun ke-18 seorang mahaguru bernama Aadi Sankarar telah menyatupadukan kesemua kepercayaan ini dan membahagikannya kepada enam kumpulan utama:-

Saivismisme	- Pemujaan pada Dewa Siva
Vaisnavisme	- Pemujaan pada Dewa Vishnu
Sakhtisme	- Pemujaan pada Dewi Sakhti
Kaumarisme	- Pemujaan pada Dewa Murugan
Ganapathisme	- Pemujaan pada Dewa Ganapathy
Saumarisme	- Pemujaan pada Dewa Suria.

(Sumber: Perintis Hinduisme, Persatuan Hindu, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 1987).

4.8 Kesimpulan

Semasa pengkaji bertembual dengan Kol. Karu Sathaya, beliau tegaskan bahawa,

"In order to provide good citizen, law abiding citizen, of good moral dan behavior and also productive of high value, there must be enough family to live a life of Dharma."

Pendapat beliau inilah dapat diambil kira sebagai objektif pokok yang ingin dicapai oleh HDM.

BAB V

PERTUBUHAN KESEDARAN KRISNA SEDUNIA DI MALAYSIA (ISKCON)

5.1 Latarbelakang Sejarah

Pada tahun 1965, His Divine Grace A.C. Bhaktivedantha Swami Prabhupada belayar dari Culcutta ke New York untuk menyampaikan berita penting tentang Kesedaran Krisna seperti mana yang terkandung dalam Bhagavad Gita, kepada dunia⁷². Beliau telah diminta oleh Gurunya (Spiritual master) Bhaktisiddhanta Saraswati - seorang ahli agama yang berpengaruh dan pengasas enam puluh empat 'Gaudiya Mathas' (institusi Vedic) untuk belayar ke Eropah untuk menyebarkan kesedaran Krisna ini⁷³.

Pada tahun 1965, beliau menubuhkan Pertubuhan Kesedaran Krsna Se Dunia (International Society For Krsna Consciousness - [ISKCON]). Dalam masa dua belas tahun beliau dapat dirikan 108 pusat di seluruh dunia serta telah mencetak dan mengedarkan 60 volume buku

⁷². H.D.G. A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, The Part of Perfection, The Bhaktivedanta book Trust, 1979.

⁷³. _____, Meditation and the self Within, m.s.3.

tentang Sains Vaisnavism. Sebelum meninggal dunia pada 1977, beliau telah menerima lebih dari 10,000 anak murid dari seluruh dunia⁷⁴.

5.2 Sejarah Penubuhan ISKCON di Malaysia

H.D.G. Swami Prabhupada mengelilingi seluruh dunia untuk menyebarkan mesej tentang kesedaran Krisna serta pengetahuan mengenai Roh dan Tuhan. Dengan tujuan yang sama beliau mengunjungi Malaysia pada tahun 1971 dan menjalankan kelas-kelas tentang kehsanan Krisna, di Kuala Lumpur, Ipoh, Teluk Intan dan Pulau Pinang⁷⁵. Beliau telah menarik minat ramai penganut Hindu. Tetapi kunjungan Prabhupada adalah untuk jangkamasa yang singkat sahaja. Inilah kunjungan beliau yang pertama dan terakhir ke Malaysia.

Pada tahun 1979, tiga orang pengikut Prabhupada iaitu H.H. Bhaktivrajendranandana Swami, Rmasarana dan isterinya⁷⁶ (yang merupakan warganegara

⁷⁴. Ibu pejabat ISKCON terletak di Mayapur, India.

⁷⁵. Majalah The Hindu, Keluaran Bulan Mac/April, 1987, m.s.20.

⁷⁶. Ibid., m.s.21.

Malaysia) telah mulakan pusat pergerakan ISKCON yang pertama di Malaysia, di Petaling Jaya. Pertubuhan ini didaftarkan pada 4hb Oktober 1980 (2825 - Selangor). Selepas itu pusat pergerakannya dipindahkan ke Jalan Anak Gasing dan kini ia mempunyai cawangan utama yang serba lengkap di Taman Yarl, Kuala Lumpur. Kini terdapat empat orang utama yang berfungsi sebagai 'Spiritual Guides' bagi ISKCON di Malaysia. Mereka ialah H.D.G. A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada Pengasas dan Guru Utama atau 'Acarya' bagi ISKCON⁷⁷, H.D.G. Srila Jayapataka Swami Acharyapada ('Initiating Guru' bagi Malaysia), H.H. Prabha Visnu Swami dan H.G. Janananda Das (Setiausaha bagi rantau ini).

5.3 Objektif-objektif Utama

ISKCON di Malaysia telah menggariskan sepuluh objektif utama. Mereka mengabdikan diri mereka untuk mempropagandakan pengetahuan keTuhanan yang benar secara sistematik. Kesedaran Tuhan yang dimaksudkan itu ialah pengetahuan tentang Krisna seperti mana yang dibicarakan dan termuat dalam Bhagavad Gita dan Srimad Bahagavatam.

⁷⁷. Majalah KALPATARU (ISKCON), keluaran Oktober/Disember 1986, m.s.8-9.

Mereka juga mengajar teknik-teknik kehidupan rohani demi memeriksa ketidak-seimbangan nilai-nilai hidup serta untuk mencapai kesatuan dan keamanan yang sebenar.

Peningkatan moral iaitu satu kehidupan yang bebas daripada memakan ikan, daging, telur hubungan kelamin (illicit sex) di luar nikah, mengelakkan diri dari bahan-bahan yang memabukkan dan membawa ketagihan (seperti rokok, teh, kopi) serta berjudi. Hal-hal ini dilarang sama sekali di kalangan ahli.

Tujuan yang paling pokok ialah menyeru ahli-ahli supaya mengulangi (chanting) Mahamantra -Hare Krsna Hare Krsna Krsna Hare Hare, Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare. Bagi mereka, memuji-muji nama Tuhan Krisna sahajalah jalan yang mutlak bagi mencapai keseronokan/kegembiraan tulen, dalam zaman ini.

Mereka juga mempunyai tujuan mengadakan pooja-pooja harian, Meditasi, kelas-kelas agama dan bhajans di kuil-kuil dan di cawangan-cawangan ISKCON di seluruh Malaysia. Dalam ini juga termasuk seminar di kolej-kolej, sekolah dan universiti. Dengan cara ini mereka

berharap dapat memberikan kemudahan pendidikan, rohaniyah, moral, budaya dan sosial bagi kepentingan ahli dan awam.

Selain daripada itu, pembinaan tempat-tempat sembahyang, sekolah, ladang, restoran, perpustakaan dan ashrams juga diberi perhatian. Ini adalah demi menyediakan satu suasana praktikal bagi mengalami kesedaran Krisna.

ISKCON memberi tumpuan bukan sahaja dari segi perubahan luaran tetapi juga mahu mengikikiskan kejahilan dan lain-lain sifat buruk. Bagi mereka, pendidikan moden, di sebalik begitu banyak kemudahan, tidak dapat menerangkan kebenaran asas tentang hidup lantas meninggalkan identiti hidup tanpa sebarang tujuan sampai akhir hayatnya.

Sebegitu banyak pengetahuan kebendaan itu tidak dapat memuaskan hasrat abadi (eternal hankering) roh untuk bergembira dalam satu kehidupan yang penuh kebahagiaan dan pengetahuan keTuhanan. Hanya pendidikan agama yang diajar oleh mereka yang mengamalkannya sendiri dapat mengubah dan membawa kesan yang baik dalam hidup kita.

ISKCON juga mempunyai tujuan untuk mengedarkan 'prasadam' (spiritual food) seluas-luas mungkin. Dan dalam mencapai tujuan-tujuan yang dinyatakan tadi mereka mencetak dan edarkan pula majalan berkala, buku-buku, risalah-risalah, kaset dan video tentang Sains Kesedaran Krisna⁷⁸.

5.4 Pengurusan dan Aktiviti-aktiviti dan Perayaan Utama

Laporan ringkas tentang pengurusan

Pada peringkat kebangsaan ia ditadbirkan oleh lapan orang ahli yang patuh. Mereka diketuai oleh Presiden H.H. Bakhti Vrajendranandana Swami Maharaja.

Cawangan-cawangan ISKCON berfungsi secara 'autonomously'. Mereka bebas menjalankan sebarang aktiviti tanpa membuat rujukan kepada ibu pejabat di Kuala Lumpur. Tetapi mereka harus pastikan bahawa segala tindakan mereka itu tidak terkeluar dari struktur keseluruhan dan objektif pertubuhan⁷⁹.

⁷⁸. Majalah The Hindu, Keluaran bulan Mac/April, m.s.22.

⁷⁹. Rujuk Bahagian objektif-objektif Utama.

Di setiap cawangan, mereka akan mempunyai satu struktur pengurusan yang praktikal dari hari ke hari dengan seorang presiden, bendahari, setiausaha, tukang masak, pujari dan lain-lain. Ibu pejabat juga berfungsi seperti satu cawangan tetapi ia menjadi tumpuan atau 'main centre' kerana guru-guru ISKCON dari luar negeri akan datang dan tinggal di sini. Perayaan-perayaan diadakan secara meriah dan ia juga menjadi sumber ilmu dan sumber rujukan. Jawatankuasa Kebangsaan berfungsi sebagai pengawas kepada cawangan-cawangan. Selain dari cawangan terdapat juga 'seva-centres' (pusat kebajikan) yang menjalankan aktiviti dengan diawasi oleh cawangan terdekat. Mereka ini pula mesti mengisi Borang Kemajuan bagi setiap bulan dan kirimkannya kepada cawangan terdekat⁸⁸.

Aktiviti-aktiviti dan perayaan utama

ISKCON menjalankan banyak aktiviti. Pertamanya mereka mengadakan rancangan-rancangan seperti bahajans, ceramah, tayangan filem video, pemberian prasadam di kawasan ladang. Kelas Bhagavad Gita juga dijalankan dan ia dikendalikan dalam Bahasa Tamil kerana

⁸⁸. Lihat Lampiran L.

kabanyakan yang hadir adalah yang berpengalaman dalam Bahasa Tamil⁸¹.

Rancangan mengadakan kelas bimbingan di kolej dan universiti sedang berjalan lancar. Misalnya kelas Bhagavad Gita sedang dikendalikan di Universiti Teknologi Malaysia dan Universiti Sains Malaysia. Selain daripada itu beberapa ceramah juga telah diadakan di Universiti Malaya pada tahun 1986-87.

Pergerakan Hare Krisna bergantung besar atas ajaran-ajaran Veda. Maka ia memberi tumpuan besar dalam menyebarkan 'vedic literature'. Pada tahun 1985 ISKCON telah mengedarkan 59,000 buah buku dan pada tahun 1986 sebanyak 90,000 buah buku⁸².

Berdakwah adalah satu aktiviti yang juga diberi tumpuan besar. Proses dakwah ini dibuat dari rumah ke rumah dan dijalankan di Grik, Kuala Kerai, Benta dan Sungai Siput pada Mac 1987⁸³.

⁸¹. Pengkaji dapat meninjau beberapa kelas dan ceramah Hari Sabtu di Ladang Pelam, Kroh dan Kuala Ketil, Kedah. Kelas-kelas ini dikendalikan oleh ahli yang telah mendapat 'Tiksha' dari Guru.

⁸². Majalah KALPATARU (ISKCON), keluaran Oktober/Disember 1986, m.s.9

⁸³. Ibid, m.s.10.

Naikas Ringa Dasa, seorang pengikut dari Butterworth sedang menjalankan usaha gigih dalam usaha berdakwah ini. Kawasan Kulim, Baling dan Kroh menjadi sasaran mereka. Hasil usaha ini jumlah Krisna 'Sevakas' dan 'Sadhakas' (orang yang mengabdikan diri dalam penyebara Kesedaran krsna) semakin bertambah.

Kelas-kelas juga dibuka di pusat-pusat pemulihan seperti Pusat Pemulihan Dadah di Bukit Mertajam. Kelas ini dikendalikan oleh Dwija Gauranga Prabu dan didapati sangat berkesan dalam mengubah cara hidup penagih. Rancangan ini kini berusia tiga tahun⁸⁴.

ISKCON di Malaysia menerbitkan majalah bulanan KALPATARU bagi ahli-ahli dan kandungan buku ini ialah mengenai peristiwa-peristiwa ISKCON di Malaysia. Pada tahun 1987 ISKCON telah memberi bantuan makanan kepada mangsa-mangsa kebakaran di Kampung Ghandi.

Pada 20hb Jun, 1987, satu pusat yang dinamakan 'Bhaktivedanta Culture Centre' dibuka di Kuala Lumpur. Di pusat ini diadakan kedai menjual buku, cenderamata, peralatan sembahyang, juga terdapat bilik video,

⁸⁴. Majalah KALPATARU (ISKCON), keluaran Mac/April 1986, m.s.9

perpustakaan dan beberapa orang ahli yang sedia memberi keterangan.

Program 'Gurukula' sedang semakin berkembang. Ianya diadakan pada hari Sabtu di Jalan Kasipillai dan pada hari Ahad di Taman Yar1. Gurukula adalah satu sistem pendidikan di mana kanak-kanak akan diajar tentang kesedaran Krisna dalam bentuk drama, senitari dan muzik. Dengan usaha ini kanak-kanak yatim piatu dapat dibantu.

ISKCON juga bekerjasama dengan Malaysia Hindu Sanggam di mana pada 1987 mereka telah menganjurkan projek bacaan/sajian Bhagavad Gita dan Ramayana di Kuil Laxmi Narayan, Kuala Lumpur.

Bagi ISKCON 'Rata Yatra' (Festival of Chariots) adalah satu perayaan yang disambut dengan sungguh meriah⁸⁵. Ia diadakan di Kuala Lumpur, Pulau Pinang, Teluk Intan dan Bahau. Ia dirayakan bagi Lord Jeganath - iaitu salah satu menifestasi Sri Krisna. Perayaan ini sungguh termasyhur di India Utara (Benggol).

⁸⁵. Buku Cenderamata, Shri Krishna Janmastami, 1985.

5.5 Keahlian

Mereka yang ingin menjadi ahli diperlukan mengisi sebuah borang permohonan. Mereka dikenakan yuran masuk sebanyak \$5.00 dan yuran bulanan \$5.00 bagi ahli biasa dan bagi ahli seumur hidup pula yurannya ialah \$1551.00 (tidak perlu bayar apa-apa yuran lagi).

Didapati 90% dari pengikutnya adalah yang terdiri dari pengikut-pengikut biasa yang bekerja di sektor awam dan sudah berkahwin. Hanya 10% sahaja yang menjadi 'full timer' (dipanggil Brahmacaris atau Sanyasi).

Ahli-ahli diwajibkan 'chant' Hare Hrisna Mahamantra sekurang-kurangnya tiga 'round' (satu round bererti 108 kali mengulangi mantra ini). Mereka juga diwajibkan menjauhkan diri dari benda-benda dan hal-hal yang dilarang (Rujuk pada bahagian objektif pertubuhan).

5.6. Kesimpulan

Prabhupada pernah berkata,

"Build a house in which the whole world can live."⁸⁶

Beliau juga pernah berkata:-

"Krsna Consciousness is not some ritualistic ceremony of I believe you believe; but a profound philosophical system."⁸⁷

Dua petikan tadi dapat dijadikan rujukan dasar dalam membuat kesimpulan tentang ISKCON dan perjuangannya. Ia berita-cita membawa manusia di bawah satu payung kepercayaan dan bagi tujuan ini mereka ketengahkan kesedaran Krisna sebagai falsafah yang paling tepat.

Dalam mengembangkan ini ISKCON tidak menggunakan paksaan malah ia menggalakkan penganut agama lain kekal dengan agama mereka dan mereka hanya diminta

⁸⁶. A.C.Bahaktivedanta Swami Prabhupada, *Meditation and the Self Within*, m.s.4.

⁸⁷. *Op.cit.*, m.s.7.

memuji nama Tuhan seperti yang mereka kenali, jika mereka tidak mahu menyebut nama Krisna^{ee}.

Akhir sekali, Prabupada pernah berkata bahawa kita menghabiskan begitu banyak masa dalam menyebut pelbagai kata bagi tujuan kebendaan. Jadi mengapa pula kita tidak harus gunakan sedikit masa untuk menyebut Hare Krisna Mahamantra. Jadi ISKCON berusaha menyebarkan Sains Kesedaran Krisna.

^{ee} _____, Chirst and Krishna - The Path of Pure Devotion, Singapore (2nd printing), 1985.

BAB VI

PERBANDINGAN DAN KESIMPULAN

6.1 Perbandingan

Kajian menunjukan bahawa di antara ketiga-tiga pertubuhan yang dikaji itu terdapat dua 'trend' operasi yang amat berbeza. Saiva Sindhanta Church dan Pertubuhan Kesedaran Krisna merupakan dua pertubuhan yang mempunyai pertalian yang nyata dengan dua mazhab Hinduisme yang terpenting, iaitu Saivism dan Vaisnavism. Mereka berfungsi demi mengujudkan satu kesinambungan dengan tradisi lama mereka, secara turun-temurun.

Tetapi HDM pula merupakan satu pertubuhan yang liberal, iaitu tidak memperopagandakan atau memberi keutamaan (walaupun dikatakan Saivism lebih diutamakan) kepada mana-mana satu mazhab.

Perbezaan Dalam Objektif dan Praktis

Nyata sekali bahawa terdapat perbezaan dasar

dalam objektif dan cara mereka memperaktikkan objektif-objektif mereka.

Perlu kita malkum bahawa SSC dan ISKCON merupakan dua pertubuhan bercorak antarabangsa, iaitu mempunyai cawangan-cawangan di seluruh dunia. Justeru itu dasar-dasar yang mereka gariskan itu dipastikan supaya secocok dengan pengikut mereka yang terdiri dari pelbagai bangsa dan latarbelakang budaya. Maka mereka telah membentuk satu aspek asas (fundamental aspect) iaitu menyeru pengikutnya berusaha untuk mengecapi tujuan mereka lahir - iaitu kembali kepada Tuhan atau mendapat moksha (kekal abadi di dunia Tuhan). Sudah sepatutnya terdapat perbezaan dalam cara (path) yang mereka syorkan tapi yang lebih penting ialah sifat universal yang diutamakan.

Hal ini begitu ketara di mana SSC memberi tumpuan khas kepada kesedaran diri (personal realization) dengan kursus 'Sanmanga Master Course' yang lengkap. ISKCON pula menyeru pengikutnya 'Chant Hare Krsna Mahamantra and be Happy'. Setiap inidividu dapat mencapai tujuan-tujuan ini secara peribadi dengan mendapat tunjukajar dari masa ke semasa, jika perlu.

Ini tidak sama dengan HDM. Ianya lebih merupakan satu pertubuhan kecil dan bersifat kebanggaan. Aktiviti-aktiviti mereka seperti melatih otuvar, membaca lagu-lagu pujaan Tuhan itu lebih bersifat 'permulaan' sahaja. HDM berfungsi bagaikan 'menampal' dan memperbaiki masyarakat Hindu dan amalan-amalan mereka, di Malaysia.

Kekuatan Organisasi dan Fungsi

ISKCON merupakan satu pertubuhan yang 'kaya' di antara ketiga-tiga pertubuhan yang dikaji. Mereka mampu menyewa banglow-banglow besar, mempunyai kemudahan percetakan yang prolifrik. Pengkaji tidak pernah melihat satu cawangan ISKCON yang tidak mempunyai kelengkapan pooja, prashadam dan alat-alat muzik. Malah ada di antara cawangan yang mampu menggunakan video untuk berdakwah. Dengan menjual buku, cenderamata, poskad dan kalendar sahaja mereka mampu mengutip duit yang banyak. Ini tidak termasuk derma-derma yang dihulurkan.

ISKCON mempunyai bangunan-bangunan, restoran-restoran dan kuil-kuil yang berjuta-juta ringgit

harganya di seluruh dunia. Jadi mereka tidak menghadapi masalah kewangan dalam menjalankan aktiviti mereka.

SSC tidak sehebat ISKCON. Ini mungkin kerana ianya baru ditubuhkan dan ahlinya tidak sampai 200 orang. Cawangan-cawangannya kecil, hanya di bandar-bandar sahaja dan tidak diketahui umum. Dari segi organisasi, segala urusan church perlu dirujuk kepada ibu pejabat di Hawaii. Apakah ini satu tindakan bijak jika cawangan-cawangan bertambah? Hal ini tidak terjawab. SSC tidak menghadapi banyak masalah kewangan kerana tidak ada satupun aktiviti besar dijalankan. Semua aktiviti dijalankan secara kecil-kecilan. Jadi beban kewangan dibahagi-bahagikan di antara ahli. Ini mungkin sesuai dengan falsafah SSC yang mementingkan kesedaran rohaniah.

Bagaimana dengan HDM? Seperti juga dengan lain-lain pertubuhan Hindu di Malaysia, (kebangsaan) ia menghadapi masalah kewangan yang besar. Sumber kewangannya hanyalah tertumpu kepada yuran ahli. Regional council mereka mengharapkan bantuan (derma) orang ramai bila menjalankan satu-satu projek di kawasan

mereka. Suka atau tidak, mereka terpaksa jalankan projek-projek yang kecil sahaja.

Keahlian

Dari segi keahlian, SSC dan HDM menunjukkan ciri yang hampir sama, iaitu tertumpu pada bangsa India, khususnya Tamil sahaja. Bagi HDM, hal ini adalaah satu hakikat yang tidak boleh dinafikan. Walaupun mereka katakan bahawa mereka berusaha untuk semua lapisan masyarakat tetapi jelas sekali bahawa hampir 70% ahli-ahlinya adalah dari kawasan luar bandar. Mereka terdiri dari golongan kelas menengah yang berpendapatan sederhana. Lagipun, aktiviti-aktiviti HDM pun disediakan demi meningkatkan taraf kesedaran agama di kalangan golongan ini.

Di dapati, ahli-ahli SSC merupakan yang lebih mengutamakan pengamatan falsafah Saivism. Pengkaji mengalami satu keadaan di mana hampir setiap orang yang ditemui dalam SSC mampu berbicara tentang falsafah Saivism. Pengetahun mereka lebih lengkap dan teratur. Pengikutnya terdiri dari bangsa India Tamil, mungkin kerana Saivism adalah tradisi orang Tamil dan juga

mungkin kerana SSC ditubuhkan di Malaysia oleh orang Tamil.

ISKCON, sesuai dengan sifat antarabangsanya, mempunyai ahli dari pelbagai bangsa. Jumlah ahlinya setia, ramai dan sangat aktif. Kesemua lima cawangan yang ditinjau membuktikan kenyataan di atas. Setiap masa akan terdapat sekurang-kurangnyaaa seorang ahli tetap, akan mengawasi perkembangan seharian. Mereka ada jadual bertugas, jual buku, melakukan pooja dan seumpamanya. Setiap mereka telah dibekalkan dengan satu jadual harian yang tetap berdasarkan prinsip-prinsip hidup harian yang perlu diamalkan oleh seorang Vaisnava.

Sambutan

Pengkaji mendapati bahawa SSC tidak mengharapkan sambutan yang mendadak dan besar-besaran. apa yang mereka pentingkan ialah kualiti dan bukan kuantiti. Jadi sambutan orang ramai tidak dapat dijadikan kayu pengukur dalam mengukur keberkesanan SSC.

Bagi HDM pula, ia menghadapi saingan dari lain-lain pertubuhan Hindu di Malaysi seperti Divine Life Society dan Hindu Sanggam. Syarat HDM kenakan ke atas ahli-ahlinya iaitu mereka dibenarkan menganggotai lain-lain pertubuhan, mungkin boleh menghasilkan ahli-ahli yang tidak aktif dan tak tentu arah.

ISKCON mendapat sambutan hangat di kalangan penganut Hindu yang berpendidikan Inggeris, bermazhab Vaisnava dan terutama sekali di kalangan muda-mudi yang ingin mengembangkan agama mereka. Kebanyakan ahli-ahli ISKCON nampaknya begitu setia dengan tugas-tugas mereka. Satu lagi hal yang patut dinyatakan ialah ISKCON mendapat sambutan hebat di kalangan orang Hindu yang ingin berdepan dengan pendakwah agama asing. ISKCON dikatakan mendidik ahli-ahlinya berpengatahuan mendalam dalam Vedas. Bahagavad Gita dan Srimad Bhagavatam.

Dapat dirumuskan bahawa, di antara ketiga-tiga pertubuhan ini, ISKCON merupakan pertubuhan yang semakin popular dan aktif serta berkesan.

6.2 Kesimpulan

Sumbangan terhadap perkembangan Hinduisme

SSC dan ISKCON telah berjaya memberi satu dimensi baru bagi perkembangan Hinduisme di Malaysai. Struktur organisasi mereka yang efisyen serta kecekapan mereka berfungsi telah membawa satu kecergasan (new blood) kepada perkembangan kesedaran agama Hindu.

Kesusasteraan Veda dan kesusasteran 'Bkhti' (pemujaan) Tamil telah berkembang dengan pesat. Ini jelas dengan jumlah buku-buku yang diedarkan oleh ISKCON setiap tahun. SSC dan ISKCON telah mengujudkan satu masyarakat Hindu yang sudah mula mempunyai pengetahuan mendalam dalam ugama mereka.

HDM, walaupun kedudukanya di Malaysia dari segi pertubuhan agama ialah 'as one in a crowd' tetapi sumbangannya juga tidak kurang penting. Hasil usahanya telah melahirkan guru-guru agama yang mula membuka kelas-kelas bimbingan agama di kawasan-kawasan luar bandar. Penduduk Hindu luar bandar sekurng-kurangnya dapat belajar cara-cara asas dalam sembahyang.

Kedudukan Pertubuhan-pertubuhan Dalam Pandangan Masyarakat

Kerja lapangan oleh pengkaji di Ladang Pelam, Kulim, Kedah menunjukkan bahawa terjadi semacam satu kejutan budaya bila ISKCON disebarikan di kawasan ladang. Ini mungkin kerana dua faktor utama iaitu; ISKCON disebarikan kebanyakannya oleh 'Missionary' putih. Jadi orang Hindu India ini merasa kaget dan janggal- "Mengapa pula orang putih perlu ajar agama Hindu kepada kami?" Faktor kedua ialah cara sembahyang (pooja) yang diamalkan oleh ISKCON iaitu berdansa melompat-lompat sambil menyanyikan lagu dengan diiringi oleh alat-alat muzik. Jadi ISKCON mendapat tetangan yang hebat pada awal period pengenalan.

Tetapi apabila orang-orang tempatan (Indians) mula menjadi pendakwa dan berdakwa dalam bahasa Tamil, Telugu dan juga Bahasa Malaysia, kecurigaan mereka mulah berkurangan. Kalaupun dulu ISKCON lebih bersifat radikal iaitu mengkritik dan mengecam lain-lain amalan Hinduism tetapi kini mereka lebih berhati-hati dan bersikap lembut dalam tindakan mereka.

Walau bagaimanapun, tindakan ISKCON mengedarkan buku-buku agama dengan banyak telah memberikan satu publisiti yang besar kepadanya.. Tetapi bila diteliti secara keseluruhan, khasnya di kalangan orang-orang Tamil, ISKCON belum dapat mencatat pengaruhnya yang 'significant'. ISKCON patut mengubah cara sembahyang - iaitu mengendalikannya dalam bahasa Tamil, iaitu bahasa pengantar utama di kalangan kebanyakan orang India, jika ingin mencari pengaruh yang lebih kuat.

Bagi SSC pula, ia lebih merupakan satu pertubuhan yang tidak dikenali ramai. Bila pengkaji cuba menanyakan orang ramai tentang SSC, solan pertama yang ditanya oleh mereka ialah "Apa itu Church?" dan seterusnya mereka kata "Kami tak pernah dengar mengenai SSC". Dua keadaan ini adalah cukup jelas untuk mengetahui (memahami) kedudukan SSC di Malaysia. Ia belum lagi mendapat tempat yang luas di kalangan penganut Hindu di Malaysia.

HDM pula adalah biasa bagi orang Hindu. Tiada ternampak apa-apa keistimewaan (kecuali 'Yatra' ke India) Jika dibandingkan dengan lain-lain pertubuhan. Lagipun, disebabkan ramai mengetahui latarbelakang Kol.

Karu Sathaya bahawa beliau telah pernah berada dalam DLS dan Hindu Sanggam maka mereka tidak menaruh harapan yang tinggi kepada HDM.

Analisa dan Penutup

Pengkaji merumuskan bahawa di antara ketiga-tiga pertubuhan ini, ISKCON, lah yang lebih aktif, berkesan dan semakin maju. SSC nampaknya senyap sahaja dengan aktiviti-aktiviti yang kecil dan HDM pula 'banyak teori dari praktis'. ISKCON menampakkan satu perkembangan positif dalam penyebaran ideologinya dengan penubuhan cawangan-cawangan baru, pembukaan perpustakaan dan pusat penyelidikan serta pengendalian Guru Kula.

Pendapat umum yang mengatakan bahawa, "semakin banyak pertubuhan agama dibentuk semakin banyaklah perpecahan wujud", adalah benar sehingga satu tahap. Iaitu bila mereka dapat memilih pertubuhan yang sesuai dengan ideologi mereka maka tidak lagi wujud perpecahan ideologi dan keretakan ummah.

BIBLIOGRAFI

1. Arasaratnam Sinnappan, Indians In Malaysia - Singapore, 1970.
2. A.V.Subramaniya Ayyar, Aruvagaich Samayam, Thirunelveli Press, Senai, p.32, 1973.
3. AtmatatvaDass (Penterjemah), Unmaiyum Alagum, Bhaktivedanta Book Trust, Kuala Lumpur, 1985.
4. -----, Tuyaratra Valvu, Bhaktivedanta Book Trust, Kuala Lumpur, 1985.
5. A.Sa. Nagalinggam, Hindumata Unmaigal, Jalan Winter, Ipoh, 1978.
6. H.D.G. A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, The Path of Perfection, The Bhaktivedanta Book Trust, 1975.
7. -----, Chirst and Krsna - The Path of Pure Devotion, Bhaktipada Books, Singapore, 1985.
8. -----, Meditation and the Self Within, The Bhaktipada Book Trust, Petaling Jaya, 1985.
9. -----, Vaalkai Latciyam (Tamil), Bhaktipada Book Trust, Kuala Lumpur, 1986.
10. -----, Dialectic Spiritualism - A Vedic View Of Western Philosophy, The Bhaktipada Book Trust, Singapore, 1985.
11. Henry Whitehead, Village Gods of South India, Sumit Publications, Delhi 11052, 1976.
12. Kuil Sri Maha Mariamman, Kadavulum Thirukkoyil Valipaadam, Buku Keluaran Khas pada Thaipusam, Kuala Lumpur 1985.
13. M.N. Srivivas, Religion and Society Among The Coorge, 1956.
14. P.C. Ganesan, Thinam Oru Kural, Vaanathi Patippagam, Tillai Nagar, Sennai - 17, 1973.
15. Persatuan Hindu Universiti Malaya, Printis

Hinduisme, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 1987.

16. Robert Redfield, The social Organization of Tradition, dalam Far Eastern Quarterly, Vol.15, 1955.
17. R.Rajoo, Patterns of Hindu Religious Beliefs and Practices among The People of Tamil Origin In West Malaysai, Tesis M.A., Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 1975.
18. Thiru Muthukumara Desigar (Penyelia), Thirumurai Pannisai Maalai, Kuil Sri Muthu Malriamman, Kuala Lumpur 1983.
19. T.M.P. Mahadevan, Outlines of Hinduism, Bombay, Chetara, 1956.

MAJALAH-MAJALAH

1. Back To Godhead, The Magazine of Hare Krishan Movement, Vol.20, No.1, Januari 1985.
2. KALPATARU, Majalah Berita ISKCON, Keluaran Mac/April, 1986.
3. _____, Keluaran Oktober/Disember, 1986.
4. _____, Keluaran Ogos, 1987.
5. RATHA-YATRA, Festival of Chariots, The Society For Krishna Consciousness, Bukit Mertajam 13th Dec.1986.
6. SAKTHI, Majalah bulanan Agam Hindu, Keluaran Oktober 1987.
7. SHRI KRISHNA JANMASTAMI 1985, The Society For Krishna Consciousness, Bukit Mertajam, 14th Decemerb, 1985.
8. THE HINDU, Terbitan Majlis Belia Hindu Malaysia, Keluaran Mac/April, 1987.